

สรุปข่าวการประชุมคณะรัฐมนตรี 3 สิงหาคม 2553

วันนี้ (วันอังคารที่ 3 สิงหาคม 2553) เมื่อเวลา 09.00 น. ณ ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี ชั้น 2 สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี เป็นประธานการประชุมคณะรัฐมนตรี สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.
2. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ.
4. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนาม พ.ศ.
5. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา 41/21 มาตรา 41/32 มาตรา 41/37 และมาตรา 41/47 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 จำนวน 4 ฉบับ
6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม พ.ศ.

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง รายงานความคืบหน้าแนวทางปฏิบัติในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ตามมติคณะรัฐมนตรี
8. เรื่อง การกำหนดอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
9. เรื่อง มาตรการขยายเวลาการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม
10. เรื่อง การจัดซื้อผลไม้และพืชอื่นที่รับประทานแทนผลไม้ตามมติคณะรัฐมนตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553
11. เรื่อง รายงานการติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2
12. เรื่อง การจ่ายเงินงบประมาณเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบเกี่ยวเนื่องกับเหตุการณ์ชุมนุม

สังคม

13. [เรื่อง โครงการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ 2554](#)
14. [เรื่อง รายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ประจำปี พ.ศ. 2552](#)
15. [เรื่อง ขอแก้ไขถ้อยคำชื่องาน "งานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ปีที่ 60 วันที่ 5 พฤษภาคม 2553" ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2553](#)
16. [เรื่อง แนวนโยบายในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง](#)
17. [เรื่อง รายงานความคืบหน้าและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ](#)
18. [เรื่อง รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2552](#)

ต่างประเทศ

19. [เรื่อง ขอความเห็นชอบร่างเอกสารสำหรับการประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไป ไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ 50](#)
20. [เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมสำหรับความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ครั้งที่ 3](#)

เรื่องที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

21. [เรื่อง ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้าของประเทศ และดัชนีภาวะธุรกิจส่งออกเดือนพฤษภาคม 2553](#)
22. [เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 24](#)
23. [เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ \(ข้อมูล ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2553\)](#)
24. [เรื่อง การค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 6 เดือนแรกของปี 2553 \(มกราคม-มิถุนายน\)](#)
25. [เรื่อง ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้าของประเทศ และดัชนีคาดการณ์ภาวะธุรกิจส่งออกเดือนมิถุนายน 2553](#)
26. [เรื่อง สถานการณ์ราคาสินค้า](#)

แต่งตั้ง

27. [เรื่อง แต่งตั้ง](#)
 1. การปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ
 2. แต่งตั้งประธานคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ
-

กรณาทราบสอบมติคณะรัฐมนตรีอย่างเป็นทางการกับสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีอีก
ครั้งหนึ่ง

กฎหมาย

1. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ. ตามที่
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาเสนอ โดยให้แยกเป็นพระราชบัญญัติต่างหากจาก
พระราชบัญญัติการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2528 และให้ ส่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยเร็ว โดยให้ความเห็นของส่วนราชการที่
เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภา
ผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ต่อไป

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬารายงานว่าโดยที่กีฬาอาชีพเป็นกิจกรรมกีฬาที่นานา
ประเทศได้ให้ความสำคัญ และใช้เป็นมาตรการในการสร้างเสริมรายได้และการอาชีพแก่นักกีฬา
บุคลากรกีฬาอาชีพ และผู้ประกอบการธุรกิจกีฬาอาชีพ การแข่งขันกีฬาอาชีพหรือ
กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพยังเป็นปัจจัยในการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
และเผยแพร่ชื่อเสียงเกียรติภูมิของประเทศ แต่โดยที่กิจกรรมกีฬาอาชีพเป็นธุรกรรมที่
ดำเนินการทั้งในประเทศและต่างประเทศ และมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องในทางธุรกิจทุก
ระดับ แต่ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่สอดส่องควบคุมการกีฬาอาชีพและส่งเสริมการ
กีฬาอาชีพให้มีมาตรฐาน เพื่อจัดระบบการประกอบการกีฬาอาชีพและเพื่อการกีฬาอาชีพ
ของนักกีฬาที่เหมาะสม ประกอบกับร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมกีฬาอาชีพ พ.ศ.
บรรจุอยู่ในร่างแผนนิติบัญญัติ พ.ศ. 2552 - 2554 ซึ่งมีการกำหนดระยะเวลาดำเนินการ
ไว้ และเพื่อให้เป็นไปตามคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 ธันวาคม 2551
ที่จะให้มีกฎหมายกีฬาอาชีพ หรือกฎหมายสวัสดิการนักกีฬา เพื่อเป็นเครื่องมือการ
บริหารจัดการด้านการกีฬาให้มีประสิทธิภาพ

2. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา
โดยให้ความเห็นของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาด้วย แล้วส่งให้

คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ข้อเท็จจริง

กระทรวงคมนาคมเสนอตามรายงานของกรมการบินพลเรือนว่า โดยที่การผลิตอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน และการประกอบกิจการหน่วยซ่อม เป็นกิจการที่ต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 กำหนดให้ทุนของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการดังกล่าวต้องเป็นของบุคคลที่มีสัญชาติไทยจำนวนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 51 ของทุนทั้งหมด และอำนาจการบริหารกิจการต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลผู้มีสัญชาติไทย ทำให้ผู้ประกอบการต่างประเทศที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือที่จะประกอบกิจการดังกล่าวในประเทศไทยไม่สามารถขออนุญาตประกอบ กิจการได้และได้จัดประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้องตามมติคณะรัฐมนตรี (24 กุมภาพันธ์ 2552) แล้ว โดยปรับปรุงหลักเกณฑ์ในเรื่องทุนและอำนาจการบริหารกิจการของผู้ขอรับใบอนุญาต รวมทั้งการควบคุมการผลิตผลิตภัณฑ์ที่ไม่ขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศเพื่อการส่งออก เพื่อส่งเสริมให้มีการลงทุนในด้านการผลิตอากาศยาน ชิ้นส่วนสำคัญของ อากาศยาน และประกอบกิจการหน่วยซ่อมของประเทศไทย จึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

1. กำหนดให้การผลิตอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานขึ้นส่วน รับรองคุณภาพ และบริภัณฑ์ที่ผู้ผลิตไม่ขอรับใบสำคัญสมควรเดินอากาศ สำหรับการส่งออกอากาศยานตามมาตรา 41/ 71 หรือหนังสือรับรองความ สมควรเดินอากาศสำหรับการส่งออกซึ่งส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ขึ้นส่วนรับรองคุณภาพหรือบริภัณฑ์ ตามมาตรา 41/75 ให้กระทำได้โดย ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตผลิตแต่ต้องแจ้งการจัดตั้งโรงงาน ประเภท ผลิตภัณฑ์ ปริมาณการผลิต และรายงานเสนอต่ออธิบดี ทั้งนี้ ตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (ร่างมาตรา 3 เพิ่มมาตรา 41/17/1)
2. กำหนดให้คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจยกเว้นจากบทบัญญัติ ว่าด้วยการลงทุนขั้นต่ำให้กับผู้ขอรับใบอนุญาตที่ต้องเป็นของบุคคลผู้มี สัญชาติไทยตามมาตรา 41/24 และยกเว้นอำนาจการบริหารกิจการที่ต้อง อยู่ ภายใต้การควบคุมผู้มีสัญชาติไทยตามมาตรา 41/25 โดยการประกาศ กำหนด แต่ในกรณีที่มีการตราพระราชกฤษฎีกา เพื่อยกเว้นหลักเกณฑ์ เรื่องทุนของผู้รับใบอนุญาตผลิตอากาศยานซึ่งต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทยไม่ น้อยกว่าร้อยละ 51 ของ ทุนทั้งหมดตามมาตรา 41/24 วรรคแรก ให้ คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีอำนาจยกเว้นการลงทุนขั้นต่ำของบุคคล

- ผู้มีสัญชาติไทย ได้ไม่เกินชั้นต่ำที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา (ร่าง มาตรา 4 เพิ่มมาตรา 41/22 วรรคสอง)
- กำหนดให้การผลิตอากาศยานที่มีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศและสมควรได้รับการยกเว้นบทบัญญัติเรื่องทุนของผู้ซื้อรับใบอนุญาตผลิตอากาศยานที่ต้องเป็นของผู้มีสัญชาติไทย โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกาและการกำหนดประเภท แบบ และลักษณะของอากาศยานที่จะทำการผลิตจะกำหนดหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และระยะเวลาของการยกเว้นเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ด้วยก็ได้ (ร่างมาตรา 5 เพิ่มมาตรา 41/24 วรรคสาม)
 - กำหนดอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม หากเห็นว่าการผลิตอากาศยานของผู้ซื้อรับใบอนุญาตมีความจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการเทคนิคอาจออกกฎกระทรวงยกเว้นคุณสมบัติแก่ผู้ซื้อรับใบอนุญาตได้ แต่ต้องไม่เกินยี่สิบปีนับแต่วันได้รับอนุญาตผลิตอากาศยาน แบบนั้น (ร่างมาตรา 6 ปรับปรุงแก้ไขมาตรา 41/25 วรรคสาม)

3. เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. ตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

ข้อเท็จจริง

กระทรวงมหาดไทยรายงานว่าได้พิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ พ.ศ. อีกครั้งหนึ่งตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีแล้ว

- การขอจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬเป็นความต้องการของประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากจังหวัดหนองคาย ประสบปัญหาการบริหารราชการและการแก้ไขปัญหาด้านชายแดนแก่ประชาชนไม่สะดวกทั่วถึง เนื่องจากมีระยะทางไกลประมาณ 350 กิโลเมตร หากมีการจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬจะทำให้ส่วนราชการสามารถลงไปแก้ไขปัญหาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ได้สะดวก รวมทั้งปัญหาการลักลอบค้ายาเสพติด การลักลอบค้าของเถื่อน การโจรกรรมทรัพย์สินตามแนวชายแดน และปัญหาแรงงานต่างด้าว จะได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ได้มีการจัดทำประชาพิจารณ์รับฟัง ความคิดเห็นจากประชาชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หัวหน้าส่วน

ราชการระดับอำเภอและระดับจังหวัด ทั้งจังหวัดหนองคายแล้ว โดยเห็น
ด้วยกับการจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬ

2. การบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะกระทรวงมหาดไทยจำเป็นต้องมี
หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ใกล้ชิดกับประชาชน การใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่
ไม่สามารถแก้ไขปัญหาความทุกข์ร้อนของประชาชนได้อย่างยั่งยืนและ
ทั่วถึง อย่างแท้จริง
3. งบประมาณในการจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬด้านการจัดตั้งส่วนราชการนั้น
สามารถปรับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2553 ไปดำเนินการได้ และเสนอขอตั้งงบประมาณในปี
ต่อ ๆ ไป สำหรับด้านบุคลากรที่จะไปปฏิบัติงาน จำนวน 439 อัตรา
สามารถใช้วิธีการเกลี้ยอัตรากำลังภายในส่วนราชการหรือระหว่างส่วน
ราชการได้ ซึ่งไม่เป็นภาระต่องบประมาณของประเทศมากนัก
4. การจัดตั้งจังหวัดบึงกาฬมีความพร้อมของส่วนราชการที่มีอยู่แล้วในพื้นที่
เช่น ศาลจังหวัดบึงกาฬ อัยการจังหวัด ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ไปรษณีย์
ฯลฯ และได้สงวนที่ดินสำหรับสร้างศูนย์ราชการจังหวัดบึงกาฬไว้ประมาณ
870 ไร่ บริเวณที่สาธารณประโยชน์กุดทิง ตำบลโนนสมบูรณ์ อำเภอบึง
กาฬ โดยมีต้องใช้จ่ายงบประมาณจำนวนมาก

4. เรื่อง ร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสนับสนุนการปฏิบัติงานของ ศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนาม พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสนับสนุนการ
ปฏิบัติงานของศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนาม พ.ศ. ตามที่กระทรวง
ยุติธรรมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้รับ
ข้อสังเกตของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณาดำเนินการด้วย แล้ว
ดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงยุติธรรมเสนอว่า ได้มีการจัดตั้งศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนาม
ขึ้นในกระทรวง ยุติธรรม เพื่อดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลและให้เกิดความเป็น
ธรรมในสังคมไทย แต่โดยที่การดำเนินการดังกล่าวเกี่ยวข้องกับภารกิจปฏิบัติงานของ
หน่วยงานต่าง ๆ ในกระบวนการยุติธรรม ดังนั้น เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางสนับสนุน
การปฏิบัติงานของศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนามในลักษณะบูรณาการ
และเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้เสนอร่างระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ
สนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์ติดตามคนหายและระบบพิสูจน์ ศพนิรนาม พ.ศ. มา
เพื่อดำเนินการ

5. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา 41/21 มาตรา 41/32 มาตรา 41/37 และมาตรา 41/47 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 จำนวน 4 ฉบับ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา 41/21 มาตรา 41/32 มาตรา 41/37 และมาตรา 41/47 แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 จำนวน 4 ฉบับ ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงคมนาคมได้เสนอตามรายงานของกรมการบินพลเรือนว่า ได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 โดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551 ซึ่งมาตรา 41/21 มาตรา 41/32 มาตรา 41/37 และมาตรา 41/47 ของพระราชบัญญัติดังกล่าว ได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดผลิตอากาศยาน ส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพและบริภัณฑ์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตผลิตจากอธิบดี ซึ่งการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เนื่องจากการผลิตอากาศยานและการผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานถือเป็นกิจการที่มีความสำคัญและต้องสอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล จึงได้เสนอร่างกฎกระทรวงรวม 4 ฉบับมาเพื่อดำเนินการ

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวงพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. 2497 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ 11) พ.ศ. 2551

1. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตอากาศยาน พ.ศ.

- 1.1 กำหนดให้นิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน (ร่างข้อ 1)
- 1.2 กำหนดให้การขอรับใบอนุญาตผลิตอากาศยาน ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องจัดให้มีสถานที่หรืออาคาร สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่จะใช้ในการผลิต ก่อนยื่นคำขอรับใบอนุญาต (ร่างข้อ 2 - ร่างข้อ 4)
- 1.3 กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตอากาศยานของอธิบดีตลอดจนการดำเนินการ (ร่างข้อ 5)

- 1.4 กำหนดให้กรณีที่ใช้ใบอนุญาตผลิตอากาศยานสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่ออธิบดี ตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน ตลอดจนหลักเกณฑ์การออกใบแทนใบอนุญาต (ร่างข้อ 6)

2. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน พ.ศ.

- 2.1 กำหนดให้นิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน (ร่างข้อ 1)
- 2.2 กำหนดให้การขอรับใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องจัดให้มีสถานที่หรืออาคาร สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่จะใช้ในการผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ก่อนยื่นคำขอรับใบอนุญาต (ร่างข้อ 2 - ร่างข้อ 4)
- 2.3 กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานของอธิบดีตลอดจนการดำเนินการ (ร่างข้อ 5)
- 2.4 กำหนดให้กรณีที่ใช้ใบอนุญาตผลิตส่วนประกอบสำคัญของอากาศยานสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่ออธิบดีตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน ตลอดจนหลักเกณฑ์การออกใบแทนใบอนุญาต (ร่างข้อ 6)

3. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิต ชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ พ.ศ.

- 3.1 กำหนดให้นิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพเพื่อใช้ทดแทน ในอากาศยาน หรือส่วนประกอบสำคัญของอากาศยาน ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน (ร่างข้อ 1)
- 3.2 กำหนดให้การขอรับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องจัดให้มีสถานที่หรืออาคาร สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องจักร และอุปกรณ์ ที่จะใช้ในการผลิต ก่อนยื่นคำขอรับใบอนุญาต (ร่างข้อ 2 - ร่างข้อ 4)
- 3.3 กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพของอธิบดีตลอดจนการดำเนินการ (ร่างข้อ 5)
- 3.4 กำหนดให้กรณีที่ใช้ใบอนุญาตผลิตชิ้นส่วนรับรองคุณภาพสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดใน สาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่ออธิบดีตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน ตลอดจนหลักเกณฑ์การออกใบแทนใบอนุญาต (ร่างข้อ 6)

4. ร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตบริษัท พ.ศ.

- 4.1 กำหนดให้นิติบุคคลที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตผลิตบริษัท ให้ยื่นคำขอต่ออธิบดีตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมเอกสารหลักฐาน (ร่างข้อ 1)
- 4.2 กำหนดให้การขอรับใบอนุญาตผลิตบริษัท ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องจัดให้มีสถานที่หรืออาคาร สิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องจักร และอุปกรณ์ ที่จะใช้ในการผลิตบริษัท ก่อนยื่นคำขอรับใบอนุญาต (ร่างข้อ 2 - ร่างข้อ 4)
- 4.3 กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตผลิตบริษัทของอธิบดีตลอดจนการดำเนินการ (ร่างข้อ 5)
- 4.4 กำหนดให้กรณีที่ใบอนุญาตผลิตบริษัทสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนต่ออธิบดี ตามแบบที่ประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ตลอดจนหลักเกณฑ์การออกใบแทนใบอนุญาต (ร่างข้อ 6)

6. เรื่อง ร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีรับทราบร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม พ.ศ. ที่สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ และสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้ส่ง ร่างกฎกระทรวงดังกล่าวให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมลงนาม และประกาศในราชกิจจานุเบกษาต่อไป

สาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง

1. กำหนดให้ยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี กระทรวงคมนาคม พ.ศ. 2552 (ร่างข้อ 1)
2. กำหนดให้กรมเจ้าท่า กระทรวงคมนาคม มีภารกิจเกี่ยวกับการกำกับดูแล การส่งเสริมการพัฒนาระบบการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี ให้มีการเชื่อมต่อกับระบบการขนส่งอื่น ๆ ทั้งการขนส่งผู้โดยสารและสินค้า ทำเรือ อู่เรือ กองเรือไทย และกิจการเกี่ยวเนื่อง เพื่อให้ประชาชนได้รับความ สะดวกรวดเร็ว ทัวถึง และปลอดภัยตลอดจนการสนับสนุนภาคการส่งออก ให้มีความเข้มแข็ง และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนด (ร่างข้อ 2)
3. กำหนดให้แบ่งส่วนราชการกรมเจ้าท่า ประกอบด้วย 1 สำนักงานเลขานุการ กรม 9 สำนัก 2 กอง 1 ศูนย์ และ 7 สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค โดยให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนด (ร่างข้อ 3 และร่างข้อ 6 - ร่างข้อ 25)

- กำหนดให้ในกรมเจ้าท่ามีกลุ่มตรวจสอบภายใน และกลุ่มพัฒนาระบบบริหารรับผิดชอบงานขึ้นตรงต่ออธิบดี และให้มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนด (ร่างข้อ 4 - ร่างข้อ 5)

เศรษฐกิจ

7. เรื่อง รายงานความคืบหน้าแนวทางปฏิบัติในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.) ตามมติคณะรัฐมนตรี

คณะรัฐมนตรีรับทราบและอนุมัติตามที่กระทรวงมหาดไทยเสนอ ดังนี้

- รับทราบรายงานความคืบหน้าการขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะกรรมการหมู่บ้าน (กม.)
- อนุมัติการแต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กม. ระดับกระทรวง โดยมีรองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายในเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครองเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนส่วนราชการและผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการ 41 คน รองอธิบดีกรมการปกครอง กลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนการบริหารงานแบบบูรณาการเป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักบริหารการปกครองท้องที่ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งอธิบดีกรมการพัฒนาชุมชนมอบหมาย ผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมอบหมาย ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องที่ กรมการปกครองเป็นกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการร่วม รวมจำนวนทั้งสิ้น 48 คน มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ และกรอบแนวทางการร่วมมือในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กม. ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี และอำนาจหน้าที่อื่นอีก 4 ประการ

สาระสำคัญของเรื่อง

- กระทรวงมหาดไทย (มท.) รายงานว่า มท. ได้ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กม. ตามมติ คณะรัฐมนตรี (21 กรกฎาคม 2552) ดังนี้
 - 1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กม. ระดับกระทรวง ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 408 / 2552 ลงวันที่ 5 ตุลาคม 2552 เพื่อดำเนินการขับเคลื่อนแนวทางการปฏิบัติการขับเคลื่อนของ กม. ให้มี

ความเข้มแข็งและมีความเป็นเอกภาพ นำไปสู่การพัฒนาและการบริหารหมู่บ้านอย่างเป็นรูปธรรม มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพ ตลอดจนลดความขัดแย้งจากการซ้ำซ้อนขององค์กรต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน โดยมีรองปลัดกระทรวงมหาดไทย หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านกิจการความมั่นคงภายในเป็นประธานกรรมการ อธิบดีกรมการปกครองเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนส่วนราชการและผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมเป็นกรรมการ 41 คน รองอธิบดีกรมการปกครอง กลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนการบริหารงานแบบบูรณาการ เป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้อำนวยการสำนักบริหารการปกครองท้องที่ กรมการปกครอง ผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรมการ พัฒนาชุมชน ซึ่งอธิบดีกรมการพัฒนารวมชนมอบหมาย ผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมอบหมาย ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องที่ กรมการปกครอง เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการร่วมรวมจำนวนทั้งสิ้น 48 คน มีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ และกรอบแนวทางการร่วมมือในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กม. ให้เป็นไปตาม มติคณะรัฐมนตรี และอำนาจหน้าที่อื่นอีก 4 ประการ

- 1.2 ประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กม. ระดับกระทรวง ครั้งที่ 1 / 2553 เมื่อวันที่ 29 มกราคม 2553 โดยที่ประชุมมีมติ ดังนี้
 - 1.2.1 แต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานของ กม. ดังนี้
 - (1) คณะอนุกรรมการกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนภารกิจของ กม. โดยมีอธิบดีกรมการปกครอง เป็นประธานอนุกรรมการ ผู้อำนวยการสำนักบริหารการปกครองท้องที่ ผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรมการพัฒนารวมชนที่ได้รับมอบหมาย และผู้อำนวยการสำนักในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่ได้รับมอบหมายเป็นอนุกรรมการและเลขานุการร่วม
 - (2) คณะอนุกรรมการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของ กม. โดยมี รองอธิบดีกรมการปกครอง กลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนการบริหารงานแบบบูรณาการ เป็นประธานอนุกรรมการ และผู้อำนวยการสำนักบริหารการปกครองท้องที่เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ
 - (3) คณะทำงานกำหนดแนวทางการจัดตั้งและบริหารกองทุนกลางพัฒนาหมู่บ้าน โดยมีรองอธิบดีกรมการปกครอง กลุ่มภารกิจด้านสนับสนุนการบริหารงานแบบบูรณาการ เป็นหัวหน้าคณะทำงาน และผู้อำนวยการสำนักบริหารการปกครองท้องที่เป็นคณะทำงานและเลขานุการ
 - 1.2.2 ค่าใช้จ่ายในการประชุมของ กม. ที่ประชุมมีมติให้เสนอขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.

2554 โดยให้ มท. ประสานกับ สงป. และขอให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอความเห็นสนับสนุนการขอรับการสนับสนุนงบประมาณดังกล่าวด้วย

- 1.2.3 การกำหนดตัวชี้วัดเพื่อวัดผลการทำงานของ กม. ตามมติคณะรัฐมนตรี (วันที่ 21 กรกฎาคม 2552 ที่ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) พิจารณากำหนดตัวชี้วัดที่เกี่ยวกับการใช้และการพัฒนาศักยภาพของ กม. เพื่อให้ส่วนราชการนำไปเป็นคำรับรองการปฏิบัติราชการ) ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้ฝ่ายเลขานุการกำหนดกรอบตัวชี้วัดโดยให้ ก.พ.ร. พิจารณาความเหมาะสมและประเมินส่วนราชการที่ใช้ กม. เป็นกลไกในการขับเคลื่อนภารกิจ
- 1.3 ดำเนินงานตามโครงการพัฒนาศักยภาพ กม. โดยการจัดตั้งโรงเรียนนักปกครองท้องที่ประจำจังหวัด (ร.ร.นปท.จ.) โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้
 - 1.3.1 ในปี 2552 ได้ดำเนินการฝึกอบรม กม. จำนวน 200 รุ่น รวม กม. ที่เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 12,000 คน จาก 1,200 หมู่บ้าน
 - 1.3.2 ในปี 2553 ได้ขยายผล ร.ร.นปท.จ. โดยให้คัดเลือก กม. เข้ารับการฝึกอบรมฯ ใน ร.ร.นปท.จ. ตำบลละ 1 หมู่บ้าน ให้ได้อย่างน้อยร้อยละ 80 ของจำนวนตำบลทั้งหมดที่มีอยู่ในจังหวัด ปัจจุบันทุกจังหวัดจัดทำแผนที่จะนำ กม. เข้ารับการฝึกอบรมฯ จำนวน 1,061 รุ่น กม. จำนวน 88,280 คน จาก 8,828 หมู่บ้าน ทั้งนี้ เมื่อ กม. ได้ผ่านการฝึกอบรมจาก ร.ร.นปท.จ. แล้วจะทำหน้าที่เป็นหมู่บ้าน กม. ต้นแบบและเป็นศูนย์เรียนรู้การดำเนินงานของ กม. ประจำตำบล ซึ่งถือเป็นการถ่ายทอดความรู้ในการดำเนินงานของ กม. ให้แก่หมู่บ้านใกล้เคียง
- 1.4 ดำเนินงานตามโครงการขยายผลการขับเคลื่อน กม. โดยชุดปฏิบัติการประจำตำบล เพื่อให้ชุดปฏิบัติการประจำตำบล มีความรู้ ความเข้าใจ ในการทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้คำปรึกษา แนะนำ ส่งเสริมสนับสนุนให้ กม. ที่ผ่านการศึกษา อบรมจาก ร.ร.นปท.จ. ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และติดตามรายงานผล ตลอดจนสนับสนุนหมู่บ้าน กม. ในการประกวดหมู่บ้าน กม. ดีเด่น ทั้งในระดับอำเภอ และจังหวัด

2. มท. ได้แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมว่า ได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของคณะกรรมการฯ ดังกล่าวแล้ว ผลปรากฏว่าคณะกรรมการฯ ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายอื่นในการดำรงตำแหน่งกรรมการตามมติคณะรัฐมนตรี

8. เรื่อง การกำหนดอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ ตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

คณะรัฐมนตรีอนุมัติปรับเพิ่มอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ซึ่งเป็นไปตามมติของคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง (ก.ส.ย.) และคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ (กนย.) ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังนี้

1. อัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ สัมพันธ์กับราคายาง เป็น 5 ระดับ คือ
 - 1.1 ราคายางไม่เกินกิโลกรัมละ 40 บาท เก็บเงินสงเคราะห์ในอัตรา กิโลกรัมละ 90 สตางค์
 - 1.2 ราคายางเกินกิโลกรัมละ 40 บาท แต่ไม่เกินกิโลกรัมละ 60 บาท เก็บเงินสงเคราะห์ในอัตรา กิโลกรัมละ 1.40 บาท
 - 1.3 ราคายางเกินกิโลกรัมละ 60 บาท แต่ไม่เกินกิโลกรัมละ 80 บาท เก็บเงินสงเคราะห์ในอัตรา กิโลกรัมละ 2 บาท
 - 1.4 ราคายางเกินกิโลกรัมละ 80 บาท แต่ไม่เกินกิโลกรัมละ 100 บาท เก็บเงินสงเคราะห์ในอัตรา กิโลกรัมละ 3 บาท
 - 1.5 ราคายางเกินกิโลกรัมละ 100 บาท เก็บเงินสงเคราะห์ในอัตรา กิโลกรัมละ 5 บาท
 - ทั้งนี้ ให้อิงราคาของแผ่นรมควัน ชั้น 3 Free On Board (FOB) กรุงเทพฯ เป็นเกณฑ์ในการคำนวณเงินสงเคราะห์ โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะประกาศราคาที่ใช้เป็นเกณฑ์ทุกวัน ที่ 1 และวันที่ 16 ของเดือน
2. การปรับอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เป็นต้นไป โดยมี บทเฉพาะกาลให้จัดเก็บเงินสงเคราะห์ในอัตราเดิมสำหรับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ทำก่อนวันที่ 4 มิถุนายน 2553 และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทย ที่มีกำหนดส่งมอบสินค้าจนถึงวันที่ 31 มกราคม 2554
3. มอบหมายให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (สกย.) เริ่มดำเนินการตรวจสอบสต็อกยาง ตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน 2553 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) รายงานว่า

1. สกย.เป็นรัฐวิสาหกิจประเภทส่งเสริมไม่แสวงหากำไร สังกัด กษ. จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 เมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2503 วัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางให้มีรายได้เพิ่มขึ้น โดยการปลูกแทนยางเก่าที่ให้ผลผลิตน้อยด้วยยางพันธุ์ดีหรือไม่ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเปิด

โอกาสให้เกษตรกรที่ไม่เคยมีสวนยางมาก่อนได้มีทางเลือกในการประกอบอาชีพการทำสวนยางซึ่งเป็นอาชีพที่มั่นคง โดยมุ่งในพื้นที่ที่เหมาะสมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการดำเนินงาน ใช้จ่ายจากเงินสงเคราะห์ (Cess) เงินงบประมาณแผ่นดิน และเงินอุดหนุนอื่น ๆ ที่รัฐบาลจัดให้

2. เงินสงเคราะห์ (Cess) เป็นเงินที่จัดเก็บตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 มาตรา 5 เป็นการจัดเก็บจากผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักรเข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเพื่อนำไปจัดสรรตาม พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มาตรา 18 ดังนี้
 - 2.1 ไม่เกินร้อยละ 5 ให้กรมวิชาการเกษตรเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการค้นคว้าทดลองเกี่ยวกับกิจการยาง
 - 2.2 ไม่เกินร้อยละ 10 เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารของ สกย.
 - 2.3 ที่เหลือเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ปลูกแทน
3. ตั้งแต่ปี 2547 - 2552 สกย.จัดเก็บเงินสงเคราะห์ได้เฉลี่ยปีละ 3,823.3 ล้านบาท จากเงินสงเคราะห์ที่จัดเก็บได้ในแต่ละปีที่ผ่านมา เมื่อนำมาจัดสรรตามพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง มาตรา 18 ส่วนที่เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารร้อยละ 10 ไม่เพียงพอ ต้องของบประมาณแผ่นดินมาสมทบ ส่วนค่าใช้จ่ายในการให้การสงเคราะห์ปลูกแทน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 ตั้งแต่ปี 2551 ก็ไม่เพียงพอเช่นกัน สกย.ต้องนำเงินคงเหลือมาใช้เนื่องจากมีการปรับอัตราค่าให้การสงเคราะห์ 2 ครั้ง ครั้งแรกตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 ปรับจากร้อยละ 7,300 บาท เป็นร้อยละ 9,000 บาท ครั้งที่สองตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2551 ปรับจากร้อยละ 9,000 บาท เป็นร้อยละ 11,000 บาท ซึ่งใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน
4. ปัจจุบันราคายางเพิ่มสูงขึ้นตามลำดับกล่าวคือ จากเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2546 ราคาขายส่งออก FOB กรุงเทพฯ ราคา กิโลกรัมละ 43.32 บาท ปัจจุบันราคาขายส่งออก FOB กรุงเทพฯ ณ วันที่ 4 มิถุนายน 2553 ราคา กิโลกรัมละ 120.10 บาท จึงเป็นโอกาสที่ควรจะทบทวนอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ให้สัมพันธ์กับราคาขายเพื่อให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีเงินพอที่จะจัดสรรให้เกษตรกรชาวสวนยางนำไปเป็นทุนในการพัฒนาสวนยาง การโค่นต้นยางเก่าที่หมดสภาพ และปลูกทดแทนด้วยยางพันธุ์ดี ตลอดจนเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายงบประมาณแผ่นดินในการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของ สกย. การปรับเพิ่มอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ให้สูงขึ้นตามอัตราราคาขายดังกล่าว จะทำให้ต้นทุนวัตถุดิบยางพาราในประเทศแตกต่างจากต่างประเทศ จะทำให้เป็นปัจจัยดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมยางพาราในประเทศมากยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย
5. เนื่องจาก กนย.ได้มีมติในคราวประชุมครั้งที่ 2/2553 เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน 2553 ให้ปรับอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ (ซึ่งผ่านการพิจารณาของ ก.ส.ย. ครั้งที่ 1/2553 วันที่ 13 มกราคม 2553 แล้ว) โดยมีผลใช้บังคับ

ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2553 เป็นต้นไป และมีบทเฉพาะกาลให้จัดเก็บเงินสงเคราะห์ในอัตราเดิมสำหรับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าที่ทำก่อนวันที่ 4 มิถุนายน 2553 และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าในตลาดสินค้าเกษตรล่วงหน้าแห่งประเทศไทยที่มีกำหนดส่งมอบสินค้าจนถึงวันที่ 31 มกราคม 2554 โดยมอบหมายให้ สกย.เริ่มดำเนินการตรวจสอบสต็อกยางตั้งแต่วันที่ 20 กันยายน 2553 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2553 ดังนั้น ระยะเวลาที่เหมาะสมที่คณะรัฐมนตรีจะต้องพิจารณาคือภายในเดือนกรกฎาคม 2553

6. สถานการณ์ปัจจุบันเกษตรกรชาวสวนยางมีความจำเป็นต้องพัฒนาให้มีความรู้ทันต่อสภาวะการที่เปลี่ยนแปลงและมีต้นทุนการปลูกสร้างสวนยางที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นภารกิจที่ สกย.ต้องเตรียมความพร้อมให้กับเกษตรกรชาวสวนยางในการพัฒนาการทำสวนยางและเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ดังนี้

- 6.1 เงินสงเคราะห์จำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการสงเคราะห์ปลูกแทน
- 6.2 เงินสงเคราะห์จำนวนไม่เกินร้อยละ 5 จัดสรรเพื่อการศึกษา ค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับกิจการยาง เช่น พันธุ์ยางซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การวิจัยเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ยางเป็นการเพิ่มมูลค่าให้กับยาง เป็นต้น
- 6.3 เงินสงเคราะห์ไม่เกินร้อยละ 10 จัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของ สกย.ซึ่งปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของ สกย.เพิ่มขึ้น จึงต้องของบประมาณแผ่นดินมาสมทบทำให้เป็นภาระด้านงบประมาณแผ่นดิน หากปรับอัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์เพิ่มมากขึ้นก็จะสามารถลดภาระงบประมาณแผ่นดินได้

9. เรื่อง มาตรการขยายเวลาการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบมาตรการขยายเวลาการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม และอนุมัติหลักการร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาเป็นเรื่องด่วน แล้วดำเนินการต่อไปได้

ข้อเท็จจริง

กระทรวงการคลังเสนอว่า

1. เดิมจากปัญหาเศรษฐกิจที่อยู่ในภาวะชบเซา มีผลให้กำลังซื้อของประชาชนโดยรวมไม่สามารถขยายตัวได้เท่าที่ควร และเนื่องจากการ

ขยายตัวด้านการใช้จ่ายของภาคเอกชนมีส่วนสำคัญต่อการฟื้นตัวของ เศรษฐกิจเป็นอย่างมาก กระทรวงการคลังจึงได้มีการปรับลดอัตรา ภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละ 10 (รวมภาษีท้องถิ่น) ให้คงเหลือจัดเก็บ ในอัตราร้อยละ 7 (รวมภาษีท้องถิ่น) โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2542 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2551 และต่อมาได้มีการขยายเวลาการ ลดอัตราภาษีไปจนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553 ตามพระราชกฤษฎีกา ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 479) พ.ศ. 2551

2. ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันยังอยู่ในระยะของการฟื้นตัวจึงยังมีความจำเป็นที่ จะต้องสนับสนุนให้มีการขยายตัวในด้านการบริโภค การใช้จ่ายและการ ลงทุนของภาคเอกชนต่อไปอีก ทั้งนี้ เพื่อให้เศรษฐกิจโดยรวมมีการฟื้น ตัวอย่างต่อเนื่องและมั่นคง จึงเห็นสมควรขยายเวลาการลดอัตรา ภาษีมูลค่าเพิ่ม เพื่อให้การจัดเก็บในอัตราร้อยละ 7 (รวมภาษีท้องถิ่น) ต่อไปอีกเป็นระยะเวลา 2 ปี จนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2555

สาระสำคัญของร่างกฎหมาย

1. ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 6.3 เป็นการ ชั่วคราว ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2555
2. ลดอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มจากอัตราร้อยละ 10 เป็นร้อยละ 9 ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป

10. เรื่อง การจัดซื้อผลไม้และพืชอื่นที่รับประทานแทนผลไม้ตามมติ คณะรัฐมนตรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้กรมราชทัณฑ์ซื้อผลไม้ในช่วงฤดูกาลล้นตลาดของผลไม้แต่ละ ประเภทจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์กรประเภทอื่นที่เกษตรกรมีส่วนร่วมใน โครงการตามความเหมาะสมได้ โดยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือองค์กรอื่นที่ เกษตรกรมีส่วนร่วมในโครงการนั้นเป็นตัวแทนทำสัญญากับกรมราชทัณฑ์ในรูปแบบและ วิธีการเดียวกันกับที่ดำเนินการที่จังหวัดชุมพร สำหรับจังหวัดชุมพรนั้นให้กรมราชทัณฑ์ ทำสัญญาจัดซื้อผลไม้ในช่วงฤดูกาล ล้นตลาดกับองค์การบริหารส่วนจังหวัดชุมพรได้ ตามที่กระทรวงยุติธรรมเสนอ

11. เรื่อง รายงานการติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานโครงการประกันรายได้ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานการติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2 กรณีผลการดำเนินการตรวจสอบข้อมูลร้อยละ 100 ในพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกรที่ผลการเปรียบเทียบข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ กับข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรมีความแตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 20 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2553 ตามที่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเสนอ

ข้อเท็จจริง

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกร ได้กราบเรียนนายกรัฐมนตรีนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ เพื่อเห็นชอบให้นาเสนอคณะรัฐมนตรีรับทราบผลการดำเนินงานตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2553 ดังนี้

1. คณะรัฐมนตรีมีมติให้คณะกรรมการติดตามและเร่งรัดการดำเนินงานโครงการประกัน รายได้เกษตรกร ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลร้อยละ 100 ในพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกรที่ผลการเปรียบเทียบข้อมูล ภาพถ่ายดาวเทียมของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (สทอภ.) กับข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรมีความแตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 20 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 29 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สระบุรี นครปฐม ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาคร สระแก้ว ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองบัวลำภู อุบลราชธานี เลย กำแพงเพชร ตาก อุตรดิตถ์ เชียงใหม่ เพชรบูรณ์ และแพร่
2. คณะกรรมการติดตามและเร่งรัดฯ ได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมการติดตามผลการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกรในระดับพื้นที่ ตรวจสอบติดตามในพื้นที่ 29 จังหวัด ตามข้อ 1 พบว่า เกษตรกร มีการขึ้นทะเบียนและผ่านการประชาคม แต่ข้อมูลที่แตกต่างเกิดจากสาเหตุ ดังนี้
 - 2.1 ช่วงเวลาการบันทึกภาพของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและ ภูมิสารสนเทศ จะถ่ายภาพในช่วงเดือนธันวาคม 2552-กุมภาพันธ์ 2553 แต่เกษตรกรบางส่วนทำการเพาะปลูกในช่วงกลางเดือนมีนาคม - ต้นเดือนเมษายน 2553 ดังนั้น ความแตกต่างกันของข้อมูลจึงเกิดจากช่วงระยะเวลาในการถ่ายภาพผ่านดาวเทียม ไม่สอดคล้องกับช่วงระยะเวลาการเพาะปลูกของเกษตรกร
 - 2.2 ข้อมูลขอบเขตตำบลที่ใช้ในการประเมินหาพื้นที่ปลูกข้าว รอบที่ 2 จาก การแปลภาพถ่ายจากดาวเทียม อาจมีความแตกต่างจากพื้นที่เขตตำบลของการขึ้นทะเบียนจากเกษตรกร
 - 2.3 ลักษณะพื้นที่ของเกษตรกรบางราย มีการปลูกข้าวแปลงละประมาณ 3-10 ไร่ และมีแปลงพืชชนิดอื่น รอบพื้นที่ปลูกข้าว ซึ่ง

อาจจะไม่สามารถจำแนกข้อมูลพืชแต่ละชนิดได้ทั้งหมด ทำให้การแปลตีความภาพถ่ายดาวเทียมมีความคลาดเคลื่อนได้

3. คณะกรรมการติดตามและเร่งรัดฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ 3/2553 เมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2553 พิจารณาแล้วเห็นว่า จากข้อค้นพบของคณะอนุกรรมการฯ ในระดับพื้นที่ เกี่ยวกับการเปรียบเทียบข้อมูลภาพถ่าย ดาวเทียมกับ ข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกร ตามข้อ 2 พบว่า ข้อมูลของ สทอภ. ยังมีความคลาดเคลื่อนในหลายพื้นที่ และเนื่องจากการดำเนินงานของ สทอภ. มีระยะเวลาการดำเนินงานจำกัด และต้องเร่งแปลผลจากภาพถ่าย ดาวเทียมเพื่อ รายงานในช่วงต้นเดือนมีนาคม 2553 จึงทำให้การแปลผล จากภาพถ่ายดาวเทียมไม่สอดคล้องกับช่วงระยะเวลาเพาะปลูก และการขึ้น ทะเบียนเกษตรกรที่สามารถขึ้นทะเบียนได้ถึงวันที่ 30 เมษายน 2553 จึง ได้มอบหมายให้ สทอภ. ดำเนินการตรวจสอบการแปลข้อมูลภาพถ่าย ดาวเทียม และนำข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียมที่สอดคล้องกับการเพาะปลูก ของเกษตรกร ในพื้นที่จังหวัดที่มีความแตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 20 จำนวน 29 จังหวัด ตามข้อ 1 มาวิเคราะห์ของแปลผลอีกครั้งหนึ่ง
4. สทอภ. ได้รายงานผลการตรวจสอบและแก้ไขผลการแปลตีความพื้นที่ปลูก ข้าวระหว่าง ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียมกับผลการขึ้นทะเบียนซึ่งเป็นการ แปลตีความ ครั้งที่ 2 ในการประชุมคณะกรรมการติดตามและเร่งรัดฯ ครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2553 และได้มีหนังสือแจ้งรายงานผลการ ดำเนินงาน เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 ว่า การตรวจสอบโดยใช้ข้อมูลจาก ดาวเทียมชุดเดิมที่ใช้ในการแปลตีความ ครั้งที่ 1 และใช้ข้อมูลจาก ดาวเทียม LANDSAT ซึ่งบันทึกภาพเดือนมีนาคม - พฤษภาคม 2553 มา ใช้ในการตรวจสอบพื้นที่ปลูกข้าวเพื่อให้ความถูกต้องยิ่งขึ้น ซึ่งมีผลสรุป ดังนี้ จากการวิเคราะห์ข้อมูลภาพและแปลภาพถ่ายจากดาวเทียม จังหวัดที่ มีพื้นที่แตกต่างกันเกินกว่าร้อยละ 20 ลดลงจาก 29 จังหวัด เหลือ 14 จังหวัด ดังนี้ จังหวัดลพบุรี สระบุรี สมุทรสาคร ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ อุบลราชธานี และ เลย (จังหวัดเลยข้อมูลการแปลภาพถ่ายดาวเทียมมีพื้นที่มากกว่าการขึ้น ทะเบียนเกษตรกร) สำหรับพื้นที่ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคตะวันตก จำนวน 62 จังหวัด ในการแปลตีความ ครั้งที่ 1 มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง จำนวน 13,489,933 ไร่ ในการแปลตีความ ครั้งที่ 2 มีพื้นที่ปลูกข้าวนาปรัง จำนวน 14,556,672.21 ไร่ เพิ่มขึ้นจาก ครั้งที่ 1 จำนวน 1,068,739.21 ไร่ เมื่อนำ ผลการแปลตีความใน ครั้งที่ 2 เปรียบเทียบกับข้อมูลการขึ้นทะเบียนและ ผ่านประชาคมในพื้นที่ 62 จังหวัด ซึ่งมีจำนวน 16,351,790 ไร่ มีความ แตกต่างกัน จำนวน 1,795,117.79 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 10.98
5. คณะกรรมการติดตามและเร่งรัดฯ ในคราวประชุม ครั้งที่ 4/2553 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2553 มีมติให้คณะอนุกรรมการฯ ในระดับพื้นที่ ดำเนินการ ตรวจสอบข้อมูลเฉพาะในพื้นที่ 14 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดลพบุรี สระบุรี

สมุทรสาคร ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ อุบลราชธานี และเลย อีกครั้งหนึ่ง โดยดำเนินการตรวจสอบในตำบลที่มีความแตกต่างมากที่สุด จังหวัดละ 1-2 ตำบล และดำเนินการ สุ่มตรวจสอบพื้นที่ตามความเหมาะสม โดยขอความร่วมมือ สทอภ. ส่งผู้แทนร่วมดำเนินการสุ่มสำรวจข้อมูลเชิงพื้นที่ พร้อมทั้งให้ฝ่ายเลขานุการฯ รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินการดังกล่าวเพื่อเสนอ คณะรัฐมนตรีทราบต่อไป

12. เรื่อง การจ่ายเงินงบประมาณเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบเกี่ยวเนื่องกับเหตุการณ์ชุมนุม

คณะรัฐมนตรีรับทราบการดำเนินการของสำนักงานประกันสังคมในการจ่ายเงินงบประมาณเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบเกี่ยวเนื่องกับเหตุการณ์ชุมนุม ตามที่กระทรวงแรงงานเสนอดังนี้

ข้อเท็จจริง

1. คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 และวันที่ 8 มิถุนายน 2553 ให้กระทรวงแรงงาน ขอรับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 งบกลาง รายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 451,740,435 บาท เพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการที่รักษาสภาพการจ้างงานไว้และได้มีมติเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2553 เห็นชอบหลักเกณฑ์ วิธีปฏิบัติตามมาตรการช่วยเหลือดังกล่าว
2. สำนักงานประกันสังคมแจ้งว่า จะดำเนินการจ่ายเช็คเงินช่วยเหลือดังกล่าวให้แก่สถานประกอบการ จำนวน 2 งวด ดังนี้
 - งวดที่ 1 จำนวนเช็ค 373 ฉบับ เป็นเงิน 156,008,430.60 บาท ซึ่งจะครบกำหนดทำการจ่ายให้แก่ผู้รับ ในวันที่ 6 สิงหาคม 2553
 - งวดที่ 2 จำนวนเช็ค 416 ฉบับ เป็นเงิน 25,449,888.64 บาท ซึ่งจะครบกำหนดทำการจ่ายให้แก่ผู้รับ ในวันที่ 11 สิงหาคม 2553
 - รวมจำนวนสถานประกอบการที่ได้รับความช่วยเหลือ 789 ราย จำนวนลูกจ้าง 14,753 ราย การจ่ายเงิน 2 งวด รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 181,458,319.24 บาท และขอรับนโยบายในการจ่ายเงินดังกล่าวจากคณะรัฐมนตรีโดยขอจ่าย ณ กระทรวงแรงงาน

13. เรื่อง โครงการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ 2554

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบและอนุมัติตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ ดังนี้

1. เห็นชอบในหลักการให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการจัดงานตามรายละเอียดโครงการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ 2554 ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ โดยมีแผนแม่บท 3 ด้าน ประกอบด้วย

- (1) ด้านการปรับปรุงสถานที่ สิ่งก่อสร้างและการจัดตกแต่งภูมิสถาปัตยกรรม เพื่อรองรับงานมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ 2554 ที่มีแนวคิดให้ความสำคัญกับการลดภาวะโลกร้อน การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน และการเพิ่มพื้นที่สีเขียว
- (2) ด้านการจัดนิทรรศการโครงการพระราชดำริและโครงการพระราชดำริและโครงการเฉลิมพระเกียรติฯ ของ 3 พระองค์ โดยมีแนวคิดดังนี้
 - นิทรรศการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ให้เน้นเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง การชลประทาน เรื่องการจัดการดินและน้ำ และเรื่องหญ้าแฝก
 - นิทรรศการของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ให้เน้นโครงการบ้านเล็กในป่าใหญ่ การรักษาป่า ธนาคารอาหารชุมชน (Food Bank) ฟาร์มตัวอย่าง และอาชีพเสริม (การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม โครงการศิลปอาชีพ)
 - นิทรรศการของสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ให้เน้นโครงการสายใยรักฯ และโครงการคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ฯ
- (3) ด้านการจัดนิทรรศการ กิจกรรมการประกวด การสัมมนา และกิจกรรมเสริม ได้แก่ การจัดนิทรรศการนานาชาติในอาคารและนอกอาคาร การจัดนิทรรศการหมุนเวียนในอาคาร การประกวดสวนนานาชาติในอาคารและนอกอาคาร การประกวดกล้วยไม้ ไม้ดอกไม้ประดับ ไม้ผล และผัก การจัดสวน การจัดประชุม (การจัดประชุมสัมมนาวิชาการนานาชาติ และในประเทศ) การจัดนิทรรศการสวนกล้วยไม้ การจัดนิทรรศการสวนสมุนไพร การจัดนิทรรศการอาคารไม้ผล โลกแมลง การแสดงศิลปวัฒนธรรม การประชาสัมพันธ์ งานพิธีเปิด-พิธีปิด การบริการและการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ร่วมงาน และกิจกรรมเสริมอื่น ๆ

สำหรับงบประมาณดำเนินการจัดงานให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขอทำความเข้าใจในรายละเอียดกับสำนักงบประมาณ โดยให้คำนึงถึงความประหยัด คุ่มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ และให้เป็นไปตามเป้าหมายของการจัดงานดังกล่าว

2. อนุมัติแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดงานมหกรรมพืชสวนโลกเฉลิมพระเกียรติฯ ราชพฤกษ์ 2554 โดยให้เพิ่มผู้แทนกระทรวงการคลังเข้าร่วมเป็นกรรมการใน คณะกรรมการชุดดังกล่าว

14. เรื่อง รายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ประจำปี พ.ศ. 2552

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ประจำปี พ.ศ. 2552 ตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.) รายงานว่า

1. ตามมาตรา 40 แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 ได้กำหนดให้ พม. จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับสถานการณ์จำนวนคดี การดำเนินการของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการดำเนินงานในอนาคตเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เสนอต่อคณะรัฐมนตรี

2. พม. โดยคณะอนุกรรมการพัฒนานโยบาย ยุทธศาสตร์ และมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้จัดทำร่างรายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ประจำปี พ.ศ. 2552 เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

- 2.1 สถานการณ์การค้ามนุษย์ ได้แก่ 1) สถานะของประเทศไทย 2) รูปแบบของการค้ามนุษย์ และ 3) เส้นทางของการค้ามนุษย์
- 2.2 ผลการดำเนินงาน 7 ด้านหลัก ได้แก่ 1) การป้องกัน 2) การให้ความช่วยเหลือและคุ้มครอง 3) การดำเนินการตามกฎหมายและปราบปราม 4) การส่งกลับและคืนสู่สังคม 5) การจัดทำข้อมูล การติดตาม และประเมินผล 6) การพัฒนากลไก การบริหาร และการจัดการ และ 7) การประสานความร่วมมือระหว่างประเทศ
- 2.3 ข้อเสนอประกอบด้วย
 - 2.3.1 ควรให้ความสำคัญและเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของผู้บังคับใช้กฎหมาย รวมถึงทีมสหวิชาชีพในระดับพื้นที่ ในการเฝ้าระวังกรณีการลักลอบขนคนข้ามชาติ หรือการหลบหนีเข้าเมือง เพื่อป้องกัน ไม่ให้กลุ่มคนดังกล่าวถูกแสวงประโยชน์ และอาจนำไปสู่

การคุ้มครองผู้บริโภค ด้วยการส่งเสริมให้เกิดกลไกการประสาน
แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานทุกระดับ

- 2.3.2 ควรเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดอบรมแรงงานก่อนการเดินทาง
ไปทำงานต่างประเทศ อย่างเพียงพอ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่
แรงงาน ให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ วิถีชีวิต
วัฒนธรรม การใช้ภาษา และสภาพการทำงานที่มีความเฉพาะ
รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และแหล่งหรือหน่วยงานให้การ
ช่วยเหลือ
- 2.3.3 ควรส่งเสริมให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ปฏิบัติ
หน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดี การฟ้องร้อง รวบรวม
พยานหลักฐาน ประสพการณ์การทำงาน ข้อจำกัด ปัญหาอุปสรรค
ต่าง ๆ เพื่อพิจารณาแนวทางการป้องกันและแก้ไข และให้เกิดความ
ชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการจัดการเกี่ยวกับคดีที่มีลักษณะเฉพาะ
แตกต่างกันไป และเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ
สูงสุด
- 2.3.4 ควรมีการจัดระบบข้อมูลการคุ้มครอง ตั้งแต่การนำเข้าข้อมูล
การจับกุม การดำเนินคดี การคุ้มครองผู้เสียหายทั้งชาวไทย และ
ชาวต่างชาติ รวมทั้งการส่งผู้เสียหายกลับประเทศหรือภูมิลำเนา
เพื่อประโยชน์ใน การเฝ้าระวังความรุนแรง การจัดสรรทรัพยากร การ
สืบเสาะหาเครือข่ายการกระทำความผิด และหลีกเลี่ยงการซ้ำซ้อน
ของข้อมูล
- 2.3.5 ควรสร้างความตระหนักและความรับผิดชอบกับธุรกิจการ
ท่องเที่ยวซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่มีความสำคัญในการส่งเสริมให้เกิด
การเคลื่อนย้ายคนเข้าสู่กระบวนการคุ้มครองด้วยความไม่ตั้งใจ

3. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการคุ้มครอง ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีนั่งเป็นประธานใน
คราวประชุมครั้งที่ 2/2553 เมื่อวันที่ 30 มิถุนายน 2553 เวลา 13.00 น. ณ ห้องสี่เขียว
ตึกไทยคู่ฟ้า ทำเนียบรัฐบาล ได้พิจารณาร่างรายงานฯ ดังกล่าว และมีมติเห็นชอบร่าง
รายงานสถานการณ์ฯ ดังกล่าว และเห็นชอบให้ พม. นำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

15. เรื่อง ขอแก้ไขถ้อยคำชื่องาน "งานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ปีที่ 60 วันที่ 5 พฤษภาคม 2553" ตามมติ คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2553

คณะรัฐมนตรีอนุมัติให้แก้ไขถ้อยคำชื่องาน "งานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ปีที่ 60 วันที่ 5 พฤษภาคม 2553" ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2553 (เรื่อง ขอความเห็นชอบให้ข้าราชการลาเข้าร่วมอุปสมบทใน โครงการอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ปีที่ 60 วันที่ 5 พฤษภาคม 2553 และเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 83 พรรษา

5 ธันวาคม 2553 โดยไม่ถือเป็นวันลา) แก่เป็น "งานเฉลิมพระเกียรติแห่งการบรมราชาภิเษกปีที่ 60" ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ

16. เรื่อง แนวนโยบายในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่กระทรวงวัฒนธรรม (วธ.) เสนอดังนี้

1. เห็นชอบหลักการแนวนโยบายและหลักปฏิบัติในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง 2. มอบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำแนวนโยบายและหลักปฏิบัติในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงไปปฏิบัติ ดังนี้

1.1 มาตรการฟื้นฟูระยะสั้น ดำเนินการภายใน 6 - 12 เดือน

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. อัตลักษณ์ชาติพันธุ์และวัฒนธรรม	1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนชาวกะเหรี่ยงในเรื่องอัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ (Ethnic identity) และวัฒนธรรมกะเหรี่ยงว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมชาติที่มีความหลากหลาย	<ul style="list-style-type: none"> • วธ. • กระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) • กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (พม.)
	1.2 ส่งเสริมสังคมให้มีความเข้าใจในการอยู่ร่วมกันแบบพหุวัฒนธรรม โดยให้เรียนรู้อัตลักษณ์วัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง	<ul style="list-style-type: none"> • วธ. • พม.
2. การจัดการทรัพยากร	2.1 ยุติการจับกุมและให้ความคุ้มครองกับชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่เป็นชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิมที่อยู่ในพื้นที่ข้อพิพาทเรื่องที่ทำกินในพื้นที่ดั้งเดิม	<ul style="list-style-type: none"> • กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ทส.) • กระทรวงมหาดไทย (มท.)
	2.2 จัดตั้งคณะกรรมการ หรือกลไกการทำงานเพื่อกำหนดเขตพื้นที่ในการทำกินการอยู่อาศัย และการดำเนินวิถีชีวิตตามวัฒนธรรม (Demarcation Committee/Mechanism) เพื่อจัดการข้อพิพาทการใช้ประโยชน์หรือการถือครองพื้นที่ของชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงกับหน่วยงานรัฐซึ่งมี องค์ประกอบนอกเหนือจากองค์ประกอบของคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดิน	<ul style="list-style-type: none"> • ทส. • มท. • คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ • เครือข่ายกะเหรี่ยงเพื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม • กระทรวงยุติธรรม (ยธ.)

	<p>ของรัฐ ที่เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนผู้มีส่วนได้เสีย นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติงานทางด้านวิถีวัฒนธรรม และสิทธิมนุษยชน ตลอดจนนักมานุษยวิทยาและสังคมวิทยา โดยกำหนดอำนาจหน้าที่มุ่งเน้นการส่งเสริมแนวทางการจัดการความขัดแย้งในเชิงสร้างสรรค์ (Constructive Dialogue)</p> <p>2.3 ส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในชุมชนบนพื้นที่สูง เช่น การรักษาความหลากหลายของการสร้างพันธุ์พืช การสร้างความมั่นคงทางอาหาร การสร้างความสมดุลของนิเวศผ่านกระบวนการระบบไร่หมุนเวียน</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ทส. • มท. • กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.)
3. สิทธิในสัญชาติ	<p>3.1 มีมติคณะรัฐมนตรีให้ชาวกะเหรี่ยงที่ได้รับบัตรประจำตัวคนซึ่งไม่มีสัญชาติไทย (บัตรประจำตัวบุคคลบนพื้นที่สูงและบัตรสำรวจชุมชนบนพื้นที่สูงเดิม) ที่อพยพเข้าตั้งแต่ วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2528 สามารถขอเป็นคนต่างด้าวมีถิ่นอยู่ถาวรในประเทศไทย และได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว ส่วนบุตรที่เกิดในประเทศไทยให้สามารถขอสัญชาติไทยตามกฎหมายสัญชาติ มาตรา 7 ทวิได้ ซึ่งมีกลุ่มเป้าหมายประมาณ 40,000 คน</p> <p>3.2 เร่งรัดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาการขอเป็นคนต่างด้าวมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย และได้รับใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว รวมทั้งบุตรที่เกิดในประเทศไทยขอสัญชาติไทยตามกฎหมายสัญชาติ มาตรา 7 ทวิ ที่ได้ยื่นเรื่องขอเป็นเวลานานแล้ว</p>	<ul style="list-style-type: none"> • มท. • สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ (สมช.) • รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
4. การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม	<p>4.1 ส่งเสริมศูนย์วัฒนธรรมชุมชน โดยเชื่อมโยงและ สอดคล้องกับวิถีชีวิตกับฐานคิดดั้งเดิม ให้เป็นศูนย์วัฒนธรรมที่มีชีวิต</p> <p>4.2 สนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรม ชุมชน และการทำกิจกรรม</p>	<ul style="list-style-type: none"> • วธ. โดยสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัด • สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ โดยศูนย์บูรณาการไทยสายใยชุมชน • เครือข่ายกะเหรี่ยงเพื่อวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม • วธ.

	ของกลุ่มเครือข่ายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง	<ul style="list-style-type: none"> • พม.
5. การศึกษา	5.1 ให้ชุมชนมีส่วนในการกำหนดหลักสูตรการศึกษาที่ สอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม รวมทั้งสามารถจัดการศึกษาได้ด้วยตนเอง และส่งเสริมการจัดการศึกษาโดย ท้องถิ่น เช่น งบประมาณ	<ul style="list-style-type: none"> • ศธ.
	5.2 พัฒนาศักยภาพผู้บริหารการศึกษา ครู คนในท้องถิ่น เช่น กรรมการโรงเรียน ให้สามารถจัดการศึกษาได้ด้วยตนเอง โดยการฝึกฝนอบรมและศึกษาดูงานอย่างต่อเนื่อง และปรับระบบการบริหารของโรงเรียนให้เกิดความเหมาะสมกับชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> • ศธ.
	5.3 สนับสนุนทุนการศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาที่จำเป็นในการพัฒนาชุมชน เช่น ด้านสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> • มท. • ศธ. • กระทรวงสาธารณสุข (สธ.)

1.2 มาตรการฟื้นฟูระยะยาว ดำเนินการภายใน 1 - 3 ปี

ประเด็น	ข้อเสนอแนะ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
1. การจัดการทรัพยากร	1.1 เพิกถอนพื้นที่ที่รัฐประกาศเป็นพื้นที่ป่าไม้ อนุรักษ์ป่าสงวนซึ่งทับซ้อนกับที่ทำกิน และที่อยู่อาศัยของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่มีข้อเท็จจริงจากการพิสูจน์อย่างเป็นทางการแล้วว่าได้อยู่อาศัย ดำเนินชีวิตและใช้ประโยชน์ในที่ตั้งกล่าวมาเป็นเวลานาน หรือก่อนที่รัฐจะประกาศกฎหมาย หรือนโยบายทับซ้อนพื้นที่ดังกล่าว	<ul style="list-style-type: none"> • ทส.
	1.2 ส่งเสริมและยอมรับระบบไร่หมุนเวียนซึ่งเป็นวิถี วัฒนธรรมของกะเหรี่ยงที่เอื้อต่อการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนและวิถีชีวิตพอเพียง รวมทั้งผลักดันให้ระบบไร่ หมุนเวียนของชาวกะเหรี่ยงเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรม	<ul style="list-style-type: none"> • ทส. • กษ. • วธ.
	1.3 ส่งเสริมเกษตรพอเพียงหรือเกษตรทางเลือกที่ไม่ใช่เกษตรเชิงเดี่ยวหรือเกษตรเชิงอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> • กษ. • ทส. • มท.
	1.4 ส่งเสริมสนับสนุนและยอมรับการใช้ประโยชน์ในพื้นที่ และการจัดการของชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม เช่น การออกโฉนดชุมชน	<ul style="list-style-type: none"> • มท. • ทส.
2. สิทธิสัญชาติ	จัดสรรงบประมาณรายหัวตามหลักประกัน	<ul style="list-style-type: none"> • สำนักงาน

	สุขภาพถ้วนหน้าให้ชาวกะเหรี่ยงที่ได้จัดทำประวัติและมีสิทธิอาศัยในประเทศไทย เช่นเดียวกับคนไทยทั่วไป	หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าแห่งชาติ (สปสช.)
3. การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรม	กำหนดพื้นที่เขตวัฒนธรรมพิเศษสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงโดยมีพื้นที่นำร่อง เช่น <ul style="list-style-type: none"> • 3.1 บ้านห้วยหินลาดใน ตำบลบ้านโป่ง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย • 3.2 ตำบลไลโว่ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี • 3.3 บ้านหนองมณฑา (มอวาคี) ตำบลแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ • 3.4 บ้านเลตองคุด ตำบลแม่จัน อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก 	<ul style="list-style-type: none"> • ทส. • มท. • พม. • ศธ. • วธ.
4. การศึกษา	4.1 ปรับระบบการสอบบุคลากรครู โดยการส่งเสริมให้ทุนแก่กลุ่มชาติพันธุ์หรือกลุ่มกะเหรี่ยงใหม่มากขึ้น เพื่อให้สามารถกลับไปทำงานยังชุมชนของตนเอง หากเป็นครูกลุ่มชาติพันธุ์อื่นจะต้องสามารถพูดภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์ นั้น ๆ ได้ หรือพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาของกลุ่มชาติพันธุ์นั้น	<ul style="list-style-type: none"> • ศธ.
	4.2 รัฐจะต้องผ่อนปรนเงื่อนไขกำหนดคุณวุฒิด้านการศึกษาเพื่อประโยชน์ในการการสอนและถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์ และภาษาของท้องถิ่นนั้น โดยเฉพาะครูที่สอนในระดับเด็กเล็กจนถึงขั้นประถมศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> • ศธ. • วธ.
	4.3 ส่งเสริมนโยบาย "พหุภาษา" เพื่อให้เกิดการยอมรับและเข้าใจในภาษาพูดและภาษาเขียนของกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในความแตกต่างทางชาติพันธุ์	<ul style="list-style-type: none"> • ศธ. • วธ.
	4.4 ปรับเปลี่ยนรูปแบบของโรงเรียนให้เกิดความเหมาะสมกับชุมชน เช่น ปรับเป็นโรงเรียนสาขาโดยไม่ยุบโรงเรียน ไม่ว่าชุมชนแห่งนั้นจะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ และส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาท้องถิ่นผ่านการร่วมมือระหว่างโรงเรียน ชุมชน นักวิชาการ องค์กรอิสระ เพื่อพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> • ศธ.

หลักสูตรแบบบูรณาการทั้งทางด้านภาษา และวัฒนธรรม	
---	--

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงวัฒนธรรมรายงานว่

1. ปัจจุบันชาวกะเหรี่ยงในพื้นที่ของประเทศไทย ตั้งแต่จังหวัดแม่ฮ่องสอนลงมาถึงจังหวัดราชบุรีต่างได้รับความเดือดร้อนในปัญหาต่าง ๆ ที่สะสมมายาวนานเกี่ยวกับความไม่เข้าใจในวิถีชีวิตแบบกะเหรี่ยงซึ่งครอบคลุมถึงการจัดการทรัพยากรแบบธรรมชาติด้วยการทำไร่หมุนเวียน การผลิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง การให้คุณค่ากับป่าวิถีคิดในเรื่องสิทธิ (ที่มีใช่เป็นกรรมสิทธิ์) และการที่รัฐไทยยังไม่เห็นความสำคัญของวัฒนธรรมและภาษาของชาติพันธุ์ชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ (ซึ่งรวมกะเหรี่ยงด้วย) ที่มีอยู่ในประเทศในการจัดการระบบการศึกษาของท้องถิ่นต่าง ๆ รวมทั้งการพัฒนาประเทศในแบบทุนนิยมที่เน้นการเกษตรสมัยใหม่ซึ่งลงทุนสูง และเน้นพิชพาณิขย์เชิงเดี่ยว กีดกันทางเลือกอื่น ๆ เช่น การทำไร่หมุนเวียน ที่ผ่านมากะเหรี่ยงบางส่วนจำต้องยอมรับวิถีชีวิตแบบใหม่และหลายส่วนยังเห็นว่า "อยู่อย่างกะเหรี่ยงมีคุณค่า ต่อชีวิตมากกว่า"
2. กระทรวงวัฒนธรรมได้ดำเนินการขับเคลื่อนการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงให้ยั่งยืนด้วยการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ชุมชนและรากฐานทางวัฒนธรรมชาวกะเหรี่ยงมีความเข้มแข็งทั้งในการดำรงชีวิตและการรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมเกิดแนวทางในการแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม ด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการบูรณาการเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเป็นประธาน ผู้แทนจาก ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นกรรมการ และผู้อำนวยการศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) เป็นกรรมการและ เลขานุการ
3. คณะกรรมการอำนวยการฯ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงาน จำนวน 2 คณะ ประกอบด้วย
 - 3.1 คณะอนุกรรมการฝ่ายการศึกษาและวัฒนธรรมเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง โดยมีนายชูพนิจ เกษมณี เป็นประธาน คณะอนุกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นอนุกรรมการ และนางขวัญชีวัน บัวแดง เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ โดยมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อสรุปปัญหาด้านการศึกษาและวัฒนธรรมของชุมชนกะเหรี่ยงในประเทศไทย จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และจัดทำแนวทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการ

- 3.2 คณะอนุกรรมการฝ่ายทรัพยากรและสิทธิเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง โดยมีนายสุรพงษ์ กองจันทึก เป็นประธาน คณะอนุกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเป็นอนุกรรมการ และ นางมาลี สิทธิเกรียงไกร เป็นอนุกรรมการและเลขานุการ โดยมีอำนาจหน้าที่รวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อสรุปปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิทธิของชุมชนกะเหรี่ยงในประเทศไทย จัดทำข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี และจัดทำแนวทางปฏิบัติสำหรับการดำเนินงานของคณะกรรมการ
 - 3.3 คณะอนุกรรมการทั้ง 2 คณะ ได้ดำเนินการรวบรวมข้อเท็จจริงปัญหา และจัดทำ แนวนโยบายและหลักปฏิบัติในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงและได้เสนอมาตรการต่าง ๆ ให้คณะกรรมการ อำนวยการฯ เสนอกระทรวง วัฒนธรรมเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี
4. คณะกรรมการอำนวยการฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2553 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2553 ได้พิจารณา ร่างแนวนโยบายและหลักปฏิบัติในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง ซึ่งคณะกรรมการทั้ง 2 คณะ ได้กำหนดแนวนโยบาย ในการสนับสนุนฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงระยะสั้นและระยะยาวในประเด็น ปัญหา 5 ประการ คือ อัตลักษณ์ ชาติพันธุ์ และวัฒนธรรม การจัดการ ทรัพยากรสิทธิในสัญชาติ การสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและการศึกษา ซึ่งคณะกรรมการอำนวยการฯ ได้มีมติให้ฝ่ายเลขานุการนำข้อเสนอแนะ ของที่ประชุมคณะกรรมการอำนวยการฯ ไปปรับปรุง และนำเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป
5. ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ในฐานะกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการอำนวยการบูรณาการเพื่อฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยงได้รับ มอบหมายให้นำร่างแนวนโยบายและหลักปฏิบัติในการฟื้นฟูวิถีชีวิต กะเหรี่ยงไปปรับแก้ร่างตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ โดยได้ ปรับแก้ไขและจัดทำเอกสารแนวนโยบายและหลักปฏิบัติในการฟื้นฟูวิถี ชีวิตกะเหรี่ยงแล้ว และเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อนำเสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาต่อไป

17. เรื่อง รายงานความคืบหน้าและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอิสระ ตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อ การปรองดองแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานความคืบหน้าและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการอิสระ ตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (คอป.) ตามที่ประธาน คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ (นายคณิต ณ นคร) เสนอ ทั้งนี้ ให้กระทรวงยุติธรรมชี้แจงแนวทางปฏิบัติของกรมราชทัณฑ์ในการ

ปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาให้ คอป. ทราบด้วย โดยความคืบหน้าของการดำเนินการและข้อเสนอแนะมีดังต่อไปนี้

1. ประธานกรรมการได้ลงนามคำสั่งคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ ที่ 1/2553 เรื่อง แต่งตั้งกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 โดยมีกรรมการจำนวน 8 คน ประกอบด้วย 1. นายกิตติพงษ์ กิตยารักษ์ 2. รองศาสตราจารย์จตุรนต์ ธีระอำนาจ 3. รองศาสตราจารย์เดชา สังขวรรณ 4. นายมานิจ สุขสมจิตร 5. ศาสตราจารย์ นายแพทย์รณชัย คงสกนธ์ 6. นายสมชาย หอมลออ 7. นายสรรพสิทธิ์ คุ้มพันธ์ 8. รองศาสตราจารย์สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล และ คำสั่งคณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ ที่ 2/2553 เรื่อง แต่งตั้ง เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ คณะกรรมการอิสระตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดองแห่งชาติ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2553 โดยมี นายวิศิษฐ์ วิเศษฐ์ อรรถ เป็นเลขานุการ นายวิทยา สุริยะวงศ์ และนายพิริยุดม วรรณพฤษ เป็นผู้ช่วยเลขานุการ
2. คอป. ได้มีการเตรียมการล่วงหน้าโดยประชุมหารืออย่างไม่เป็นทางการระหว่างกรรมการและเครือข่ายรวมหลายครั้ง และได้ดำเนินการประชุม คอป.อย่างเป็นทางการไปแล้วรวม 2 ครั้ง เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2553 และวันที่ 27 กรกฎาคม 2553 เพื่อกำหนดปรัชญาการทำงานและวางกรอบแผนการปฏิบัติงาน โดยมุ่งเน้นให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ แนวทาง และอำนาจหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการตรวจสอบและค้นหาความจริงเพื่อการปรองดอง แห่งชาติ พ.ศ. 2553 ที่จะต้องมีการตรวจสอบและค้นหาความจริงที่เป็นรากเหง้าของปัญหาความขัดแย้ง และเหตุการณ์ความรุนแรง ให้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์ถึงสาเหตุของปัญหาโดยมีเป้าหมายที่จะให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน รวมทั้งมีการเยียวยาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ตลอดจนป้องกันมิให้เกิดเหตุความรุนแรงและความเสียหายซ้ำอีกในอนาคต เพื่อ ส่งเสริมให้เกิดความปรองดองในประเทศไทยระยะยาวต่อไป
3. จากปรัชญาในการดำเนินงานของ คอป. ดังกล่าว จะมุ่งเน้นและคาดหวังให้เกิดผลลัพธ์และเป้าหมายสุดท้าย คือการส่งเสริมให้เกิดความปรองดองของประเทศไทยในอนาคต ในขั้นนี้ คอป. จึงมีข้อเสนอแนะในเชิงสร้างสรรค์เพื่อให้เกิดความตระหนักและให้ความสำคัญกับ "การสร้างบรรยากาศที่นำไปสู่ความปรองดอง" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานของ คอป. โดยในเบื้องต้นมีข้อเสนอแนะในประเด็นดังต่อไปนี้
 - 3.1 ควรสั่งการและกำชับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายให้ใช้ "กลไกตามกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมตามปกติ" ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดความคุ้มค่า และ

คุ้มครองสิทธิพื้นฐานของประชาชน โดยสมควรให้มีการประกาศใช้ สถานการณ์ฉุกเฉินตามพระราชกำหนดการบริหารราชการใน สถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 เท่าที่จำเป็นและเป็นไปตาม หลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้เท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการแสดงถึง ความจริงใจของรัฐบาลและเป็นหลักประกันไม่ให้งานของรัฐบาล ดำเนินการอันจะเป็นการกระทบสิทธิของประชาชนเกินสมควร

- 3.2 ควรปฏิบัติต่อผู้ถูกกล่าวหาโดยคำนึงถึงสิทธิพื้นฐานโดยการลด การปฏิบัติในลักษณะที่กระทบสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้ง ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาในคดีสืบเนื่องจากความขัดแย้งทางการเมือง และผู้ต้องหาในคดี ทั่วไปด้วย เช่น เรื่องการใส่โซ่ตรวน
- 3.3 ควรสร้างความเป็นกลางและความน่าเชื่อถือให้กับกระบวนการ ยุติธรรมดังต่อไปนี้
 - 3.3.1 ลดการแถลงข่าว และให้ข่าวเท่าที่จำเป็น
 - 3.3.2 การสอบสวนต้องเริ่มด้วยการรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งปวง ในคดีอย่างมีภาวะวิสัย ไม่ใช่เริ่มที่การเรียกหรือการ ขอให้ศาลออกหมายจับ แล้วค่อยหาพยานหลักฐานเพิ่มเติม เอาทีหลัง
 - 3.3.3 การแจ้งข้อหาที่เหมาะสม ไม่แจ้งข้อหาที่รุนแรงเกิน สมควร
- 3.4 ควรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียชีวิต ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและ สูญเสียจากเหตุการณ์การชุมนุม ทุกฝ่าย โดยรัฐบาลควรรับประมวล ความสูญเสียและการเยียวยาที่ได้ดำเนินการไปแล้วและที่จะมีการ ดำเนินการต่อไป เพื่อรายงานต่อสาธารณะโดยเร็วที่สุด
- 3.5 ควรเปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร่วมชุมนุมที่ถูกแจ้งข้อหาและ ควบคุมตัวตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ ฉุกเฉิน พ.ศ. 2548 และข้อหาตามกฎหมายอื่นว่ามีจำนวนเท่าใด ขณะนี้มี สถานภาพอย่างไรให้เป็นที่รับรู้แก่สาธารณชน

18. เรื่อง รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2552

คณะรัฐมนตรีรับทราบรายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2552 ตามที่ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เสนอ ดังนี้

สรุปสาระสำคัญ

รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ.2552

รายงานสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2552 เป็นการนำเสนอสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมของประเทศไทยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2552 และเปรียบเทียบกับย้อนหลัง 5 ปี (พ.ศ. 2547-2551)ซึ่งพบว่าสถานการณ์คุณภาพสิ่งแวดล้อมมีทั้งที่มีคุณภาพคงที่ ดีขึ้น และเสื่อมโทรมลง โดยมีเนื้อหาสาระที่สำคัญสรุปได้ ดังนี้

1. สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติ

- **ทรัพยากรดินและที่ดิน** ประเทศไทยยังคงประสบปัญหาทรัพยากรดินและที่ดินเสื่อมโทรมลงจากการชะล้างพังทลายของดิน ดินเค็ม ดินเปรี้ยว ดินขาดอินทรีย์สาร พื้นที่เกษตรกรรมลดลงในทุกภาคที่สำคัญ คือ ปัญหาหน้าดินถูกชะล้างพังทลายถึง 109 ล้านไร่ (ร้อยละ 34 ของพื้นที่ทั้งประเทศ) สาเหตุสำคัญเนื่องมาจากการใช้ที่ดินและการจัดการดินอย่างไม่ถูกต้อง และการตัดไม้ทำลายป่า รวมทั้ง การใช้ประโยชน์ที่ดินโดยขาดมาตรการควบคุมป้องกันที่ดี ในการจัดการ แก้ไขปัญหาจึงควรมีการวางแผนการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสมรรถนะของทรัพยากรดิน สภาพเศรษฐกิจ สังคม และสภาวะแวดล้อมเพื่อควบคุมและแก้ไขปัญหาคการใช้ที่ดินให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- **ทรัพยากรน้ำ** ปัญหาสำคัญ คือ การขาดแคลนน้ำ ภัยแล้ง และน้ำท่วม โดยพบว่าการขาดแคลนน้ำเพื่อ การอุปโภค บริโภค และการเกษตรทวีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการประมาณการค่าความต้องการใช้น้ำพบว่า ทั้งประเทศมีความต้องการใช้น้ำประมาณ 57,302.8 ล้าน ลบ.ม. ต่อปี เป็นความต้องการใช้น้ำเพื่อการเกษตรถึงร้อยละ 90 หรือ 51,786.2 ล้าน ลบ.ม.ต่อปี จึงคาดว่าจะขาดแคลนน้ำใช้รวมทั้งประเทศ ประมาณ 4,737 ล้าน ลบ.ม ต่อปี โดยพื้นที่กลุ่มลุ่มน้ำภาคเหนือและภาคกลางมีการขาดแคลนน้ำมากที่สุด ส่วนการใช้ประโยชน์จากแหล่งน้ำบาดาล พบว่า บริเวณกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และลุ่มน้ำแม่ลาว จังหวัดลำพูน มีการพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้จนเกินระดับความปลอดภัย ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมตามมาดังที่เกิดในบริเวณกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่มีทั้งปัญหาน้ำเค็มไหลแทรกซึมรุกเข้าไปในชั้นน้ำบาดาลและปัญหาการทรุดตัวของแผ่นดิน เช่น จ. สมุทรสาคร ยังมีการทรุดตัวอย่างต่อเนื่อง
- สำหรับสถานการณ์อุทกภัยพบว่า พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอุทกภัย-ดินถล่มในระดับวิกฤต ครอบคลุม 12 จังหวัด ได้แก่ จ. เชียงราย เชียงใหม่ นครสวรรค์ พะเยา พิจิตร พิษณุโลก ลำพูน สุโขทัย จันทบุรี นครนายก ปราจีนบุรี และตรัง และหมู่บ้านในลุ่มน้ำนาน ยม และเจ้าพระยา ประสบภัยน้ำท่วมมากที่สุด ส่วนปัญหาภัยแล้งยังคงทวีความรุนแรง เพิ่มมากขึ้น พบว่ามีหมู่บ้านที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยแล้งถึง ร้อยละ 34 ของหมู่บ้านทั้งประเทศ โดยกลุ่มลุ่มน้ำภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความเสี่ยงในสัดส่วนที่มากที่สุด
- **ความหลากหลายทางชีวภาพ** พบว่า ความหลากหลายทางชีวภาพของประเทศไทยที่เคยอุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งชนิดพันธุ์และปริมาณนั้น

ได้ประสบปัญหาลดลงและมีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์เพิ่มมากขึ้นอันเนื่องมาจากกิจกรรมของมนุษย์และขาดการจัดการที่เหมาะสม ดังนี้

- **ทรัพยากรป่าไม้** ยังคงถูกบุกรุกทำลายและมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะลดลงในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 1.5 ซึ่งต่ำกว่าในอดีตที่ผ่านมาก็ตาม แต่ก็ยังคงส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าความหลากหลายทางชีวภาพลดลง สัตว์ป่าหลายชนิดลดจำนวนลงอย่างรวดเร็ว บางชนิดสูญพันธุ์ไปแล้ว เช่น สมันและกุปรี และอีกหลายชนิดกำลังอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์หรืออยู่ในภาวะถูกคุกคาม เช่น นกกระเรียน ค่างควดคณกิตติ วัวแดง โดยเฉพาะช้างป่า ถูกคุกคามจนทำให้จำนวนลดลงอย่างมาก อันเนื่องจากพื้นที่ป่าไม้และทุ่งหญ้าที่เคยเป็นแหล่งอาหาร แหล่งน้ำและที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าลดลง พื้นที่ชุ่มน้ำทั้งในระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศประสบปัญหาถูกคุกคามไปแล้วเป็นจำนวนมากที่เหลือกกำลังถูกทำลาย มีสภาพเสื่อมโทรมหรือถูกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น บริเวณบึงบอระเพ็ด บึงเสนาท ใน จ.นครสวรรค์ พื้นที่พรุแม่รำพึง จ.ประจวบคีรีขันธ์
- **สำหรับระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งทะเล** จากข้อมูลสำรวจสภาพป่าชายเลนล่าสุดเมื่อปี พ.ศ. 2547 ประเทศไทยเหลือพื้นที่ป่าชายเลนประมาณ 1.5 ล้านไร่ ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2539 ที่มีประมาณ 1 ล้านไร่ อันเป็นผลมาจากการอนุรักษ์ฟื้นฟูและการปลูกป่าชายเลนทดแทน ส่วนระบบนิเวศแนวปะการังอยู่ในสภาพสมบูรณ์ปานกลางถึงดีมากทั้ง ชายฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน แต่ยังมีบางพื้นที่ที่พบความเสียหาย ได้แก่ เกาะพะยูนด้านตะวันออก เกาะลูกกำออกและเกาะลูกกำใต้ จ.ระนอง เขาหน้ายักษ์ จ.พังงา เกาะกระดานและเกาะเลี้ยงเหนือ จ.ตรัง ส่วนผลผลิตประมงทะเลตามธรรมชาติมีแนวโน้มลดลง แต่ผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงชายฝั่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวมีส่วนทำให้ป่าชายเลนถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลซึ่งจากข้อมูลเมื่อปี พ.ศ. 2550 พบว่า แนวชายฝั่งทะเลทั่วประเทศความยาวประมาณ 600 กิโลเมตร หรือร้อยละ 23 ของแนวชายฝั่งทะเลของไทยถูกกัดเซาะทำให้ตลิ่งพังทลายและที่ดินชายฝั่งสูญหายไปประมาณ 1.1 แสนไร่ มีมูลค่าความเสียหายเฉพาะที่ดินประมาณ 1 แสนล้านบาท โดยชายฝั่งทะเลฝั่งอ่าวไทยตอนบนมีความวิกฤติและรุนแรงที่สุดในพื้นที่บ้านขุนสมุทรจีน จ.สมุทรปราการ ซึ่งมีอัตราการกัดเซาะมากกว่า 25 เมตรต่อปี เป็นระยะทาง 12.5 กิโลเมตร สำหรับสัตว์ทะเลหายากและใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ เต่าทะเล พยูน โลมาและวาฬ
- **ทรัพยากรธรณี** ความต้องการใช้ทรัพยากรแร่เพิ่มสูงขึ้น จึงต้องมีการผลิตและการนำเข้าเพิ่มขึ้นเช่น ถ่านหินชนิดบิทูมินัสและแร่สังกะสี จากการพัฒนาทรัพยากรแร่ มักทำให้เกิดปัญหาภาวะมลพิษต่างๆ จนส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยและวิถีชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาการจัดการหน้าดินในพื้นที่เหมืองที่ปิดกิจการ การปนเปื้อน และปัญหาดินเสื่อมโทรม ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากมาตรการป้องกันและแก้ไขผลกระทบ

สิ่งแวดล้อมยังไม่เหมาะสมและ ไม่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งขาดการปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดอย่างครบถ้วน

- ส่วนสถานการณ์ธรณีพิบัติภัย เช่น แผ่นดินไหว ดินถล่ม หินถล่ม และหลุมยุบ ซึ่งมีสาเหตุมาจากกระบวนการทางธรณีวิทยาและกิจกรรมของมนุษย์ ยังคงเกิดขึ้นในบางพื้นที่และสร้างความเสียหายต่อทรัพย์สินของประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่มักพบว่าเกิดในพื้นที่ภาคเหนือและภาคใต้ ดังนั้น การป้องกันแก้ไขปัญหาจึงควรให้ความสำคัญสนับสนุนการศึกษาวิจัยและสำรวจทางธรณีวิทยาเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการกำหนดแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาธรณีพิบัติภัยได้อย่างเหมาะสม
- **ทรัพยากรพลังงาน** ความต้องการใช้พลังงานสูงกว่าที่สามารถผลิตได้มาก และมีแนวโน้มความต้องการใช้พลังงานยังเพิ่มสูงขึ้นมาโดยตลอด ซึ่งในช่วง 5 ปี ที่ผ่านมามีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นในอัตราเฉลี่ยร้อยละ 2.1 ต่อปี ทำให้ต้องนำเข้าพลังงานจากต่างประเทศ โดยเฉพาะการนำเข้าน้ำมันดิบที่มีสัดส่วนการนำเข้าสูงถึงเกือบร้อยละ 70 ของปริมาณ การนำเข้าพลังงานเชิงพาณิชย์ทั้งหมด รวมทั้ง มีการพัฒนาเชื้อเพลิงทางเลือกอื่น ๆ เพื่อทดแทนการนำเข้าพลังงาน การพัฒนาด้านพลังงานและการใช้พลังงานก่อให้เกิดปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการปล่อยสารมลพิษทางอากาศที่มีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน นอกจากนี้ ในหลายกรณี อาทิ การก่อสร้างโครงการผลิตไฟฟ้า เช่น โรงไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหิน หรือ แม้แต่ ที่ใช้ก๊าซธรรมชาติ หรือชีวมวลเป็นเชื้อเพลิง ยังทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งในสังคม สาเหตุหลักของปัญหาดังกล่าวมา จากการขาดกระบวนการมีส่วนร่วมที่ดี ขาดการส่งเสริมการผลิตพลังงานทดแทนอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม และขาดการส่งเสริมให้ชุมชนสามารถจัดการพลังงานด้วยตนเองอย่างยั่งยืน

2. สถานการณ์สิ่งแวดล้อม

- **มลพิษทางน้ำ** คุณภาพน้ำในแม่น้ำสายสำคัญและแหล่งน้ำหลักของประเทศในภาพรวมของปี พ.ศ. 2551 ดีกว่าปีที่ผ่านมาและไม่พบแหล่งน้ำที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์เสื่อมโทรมมาก โดยแหล่งน้ำผิวดินที่มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ได้แก่ แม่น้ำอิง แม่น้ำจาง แควใหญ่ แควน้อย เพชรบุรีตอนบน ลำตะคองตอนบน ลำปาว มูล พอง เวฬุ ตาปีตอนบน พุมดวง ตรัง และหลังสวน ส่วนแหล่งน้ำที่มีคุณภาพเสื่อมโทรมเช่นเดียวกับปีที่ผ่านมา ได้แก่ แม่น้ำเจ้าพระยาตอนล่าง แม่น้ำท่าจีนตอนกลางและตอนล่าง ทะเลสาบสงขลา และลำตะคองตอนล่าง นอกจากนี้ คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งในช่วงปี พ.ศ. 2551 มีคุณภาพน้ำโดยรวมดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพน้ำทะเลย้อนหลัง 5 ปี สำหรับสถานการณ์คุณภาพน้ำบาดาล ในพื้นที่อุตสาหกรรมและเกษตรกรรม พบว่ามีปัญหาการปนเปื้อนสารมลพิษที่อาจส่งผลร้ายแรงต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน เช่น สารประกอบอินทรีย์ ไตรคลอโรเอทิลีน (Trichloroethylene) โทลูอิน (Toluene) เบนซีน

(benzene) 1,2- ไดคลอโรอีเทน (1,2-dichloroethane) โลหะหนัก และ สารในเตรต เป็นต้น

- **มลพิษทางอากาศ** คุณภาพอากาศในเมืองใหญ่ เช่น จ.สระบุรี ราชบุรี สมุทรปราการ กรุงเทพมหานคร และพระนครศรีอยุธยา ยังคงมีปัญหาเรื่องฝุ่นขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน (PM₁₀) เกินค่ามาตรฐาน ส่วนคุณภาพอากาศในพื้นที่ทั่วไป ทั้งประเทศส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลง สาเหตุหลักของมลพิษทางอากาศเกิดจากการจราจร การก่อสร้างในเขตเมือง การอุตสาหกรรม หมอกควันจากการเผาในที่โล่งและไฟฟ้า นอกจากนี้ ยังเกิดปัญหามลพิษทางอากาศจากสารประกอบอินทรีย์ระเหยง่ายเป็นสำคัญในพื้นที่เขตนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จังหวัดระยอง ซึ่งก่อให้เกิดปัญหาด้านสุขภาพแก่ประชาชนในพื้นที่ ทำให้รัฐบาลประกาศเป็นเขตควบคุมมลพิษเพื่อให้ท้องถิ่นเข้ามาดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการการลดและขจัดมลพิษ
- **มลพิษทางเสียง** ปัญหาส่วนใหญ่เกิดขึ้นในบริเวณริมถนนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และบริเวณหน้าพระลาน อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสระบุรี ซึ่งเป็นพื้นที่ตั้งโรงโม่และบดย่อยหินเป็นจำนวนมาก โดยมีระดับเสียงเฉลี่ย 24 ชั่วโมง เกินเกณฑ์มาตรฐานตลอดเวลาที่ไต่ทำการตรวจวัด แต่ในพื้นที่ทั่วไปของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และพื้นที่ต่างจังหวัดส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเสียงดังจากเรือนำเที่ยวโดยเฉพาะที่คลอง อัมพวา จ. สมุทรสงคราม
- **ขยะ** มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกปี โดยในปี พ.ศ. 2551 มีปริมาณขยะทั่วประเทศรวมประมาณ 15 ล้านตัน หรือประมาณวันละ 41,000 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2 จากปีก่อน สามารถกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการเพียง 15,234 ตันต่อวัน (ร้อยละ 37 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ) และนำขยะกลับไปใช้ประโยชน์ ประมาณ 3.41 ล้านตัน หรือร้อยละ 23 ของปริมาณขยะที่เกิดขึ้นทั้งหมด
- **สารอันตราย** การผลิตและนำเข้าสารอันตรายในปี พ.ศ.2551 มีปริมาณไม่เปลี่ยนแปลงมากนักรวมประมาณ 29.2 ล้านตัน จำแนกเป็นการผลิตในประเทศประมาณ 24.1 ล้านตัน และนำเข้าจากต่างประเทศ 5.1 ล้านตัน สำหรับอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เป็นการเกิดอุบัติเหตุในโรงงาน การรั่วไหลจากการขนส่ง การจัดเก็บที่ไม่ปลอดภัย การใช้ที่ไม่ถูกวิธี โดยพบว่าเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมีรวมทั้งสิ้น 29 ครั้ง ซึ่งเกิดจากการเก็บ 14 ครั้ง การขนส่ง 6 ครั้ง และการลักลอบทิ้ง สารเคมีและของเสียอันตราย 9 ครั้ง จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นทำให้มีผู้ได้รับบาดเจ็บ 17 ราย และผู้เสียชีวิต 4 ราย
- **ของเสียอันตราย** มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยตลอดสำหรับปี พ.ศ.2551 มีปริมาณของเสียอันตรายรวมประมาณ 1.86 ล้านตัน ซึ่งเป็นของเสียจากภาคอุตสาหกรรมประมาณร้อยละ 78 ที่เหลือร้อยละ 22 เป็นของเสียอันตรายจากชุมชน และของเสียอันตรายมากกว่าร้อยละ 70 ยังคงเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และภาคตะวันออก

- **การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ** ประเทศไทยอยู่ในภาวะเสี่ยงที่จะได้รับผลกระทบรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะต่อฐานทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง และโรครบาดที่เพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยเฉพาะก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ซึ่งเป็นต้นเหตุให้เกิดสภาวะโลกร้อน ซึ่งพบว่า ในปี พ.ศ. 2551 มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์สู่บรรยากาศประมาณ 194 ล้านตัน หรือร้อยละ 98 ของ การปล่อยสารมลพิษทางอากาศทั้งหมด โดยมาจากภาคการผลิตไฟฟ้า คมนาคมขนส่ง และอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ
- **สิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชน** ปัญหาชุมชนแออัด การขาดแคลนพื้นที่สีเขียว ปัญหามลพิษและภัยพิบัติจากการพัฒนาเมือง การขาดแคลนสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และปัญหาภาวะมลพิษ ยังคงเป็นปัญหาสำคัญของเมืองและชุมชนหลายพื้นที่ เนื่องจากการโยกย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการทำให้หลายเมืองมี การเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ประกอบกับการขาดการควบคุมบังคับใช้ผังเมือง และขาดการวางแผนระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการรองรับการขยายตัวของชุมชนจึงทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมในเมืองและชุมชน ดังกล่าว
- **สิ่งแวดล้อมธรรมชาติ** แหล่งธรรมชาติและสภาพแวดล้อมในหลายพื้นที่มีความเสื่อมโทรมหรือถูกทำลายลง โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการบุกรุกเข้าใช้ประโยชน์ หรือทำกิจกรรมต่างๆ หรือการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้ โดยไม่มีมาตรการควบคุมป้องกันอย่างเหมาะสม หรือกิจกรรมการพัฒนาต่างๆ ก่อให้เกิดปัญหาภาวะมลพิษ เช่น หมูเกาะพีพี จ.กระบี่ เกิดปัญหา มลพิษจากขยะ คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรมลง และปะการังถูกทำลาย รวมทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติประเภทแม่น้ำ คูคลอง ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม ถูกกรุกล้ำและขาดการดูแลอย่างเหมาะสม
- **สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม** สภาพแวดล้อมของแหล่งศิลปกรรมในหลายพื้นที่ ถูกทำลาย ถูกปล่อยให้รกร้างหรือการเข้าใช้ประโยชน์พื้นที่อย่างไม่เหมาะสม สาเหตุสำคัญของปัญหามาจากการพัฒนาเมือง การขยายถนน การก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคและการก่อสร้างอาคารพาณิชย์โดยรอบ โบราณสถาน โดยขาดหน่วยงานเข้าไปดูแลอย่างจริงจัง ดังเช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นกับแหล่งมรดกโลกอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาที่ประสบปัญหามีความเสี่ยงต่อการถูกขึ้นทะเบียนเป็นภาวะอันตรายและอาจนำไปสู่ การถอดถอนออกจากการเป็นมรดกโลกได้ในอนาคตหากไม่มีการแก้ไข ปัญหาที่ เกิดขึ้นอย่างจริงจัง

3. การดำเนินจัดการแก้ไขปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่หน่วยงานที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบได้ดำเนินการในการป้องกัน แก้ไข และลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ เช่น การจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการบริหารจัดการทรัพยากรต่างๆ และการ

ดำเนินงานตามมาตรการและกิจกรรมโครงการต่างๆ เช่น แผนจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2550- 2554 ยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยเรื่องการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2551-2555 แผนการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน พ.ศ. 2551-2555 จัดทำแนวทางการบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งของประเทศในปี พ.ศ. 2552 รวมทั้ง การปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่างๆให้รองรับกับรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2550 โดยเฉพาะในเรื่องของมาตรา 67 วรรค 2 ที่เกี่ยวข้องกับโครงการที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ ซึ่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ออกประกาศกฎกระทรวง เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ ระเบียบปฏิบัติและแนวทางในการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการหรือกิจการที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ

นอกจากนี้ รัฐวิสาหกิจ องค์กรเอกชน ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีบทบาทและให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน เช่น **ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าไม้** มีกิจกรรมโครงการทั้งของภาครัฐและชาวบ้าน ชุมชนท้องถิ่นที่มีการอนุรักษ์ในรูปของเครือข่ายป่าชุมชน**ด้านการอนุรักษ์และฟื้นฟูสภาพแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง** เช่น การปลูกป่าชายเลนของภาคส่วนต่างๆ การสร้างปะการังเทียมทดแทนแนวปะการังธรรมชาติที่เสื่อมโทรม การอนุบาลและเพาะขยายพันธุ์เต่าทะเลเพื่อชดเชยจำนวนเต่าในธรรมชาติ เป็นต้น **ส่วนการแก้ไขปัญหามลพิษ** จะเน้นการควบคุมและลดการระบายมลพิษจากแหล่งกำเนิด การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการเพื่อการจัดการแก้ไขปัญหา การออกกฎหมายเพื่อการควบคุมป้องกันอันตรายจากมลพิษ การเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการมลพิษต่างๆ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการรณรงค์ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในภาพรวมและหน่วยงานที่รับผิดชอบ

- **4.1 ข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมในภาพรวม**
 - (1) นโยบายหลักของประเทศควรปรับเปลี่ยนมาสู่แนวทางการพัฒนาแบบยั่งยืนอย่างจริงจัง โดยให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมและสังคมเท่าเทียมกับด้านเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในการจัดสรรงบประมาณสำหรับการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอสำหรับการป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - (2) การกำหนดนโยบาย แผนงาน หรือโครงการพัฒนาต่าง ๆ ควรจัดให้มีกระบวนการพิจารณาทางเลือกและประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่แรกเริ่มโครงการเพื่อการพัฒนาแบบยั่งยืน
 - (3) เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้สามารถใช้เป็นเครื่องมือการจัดการสิ่งแวดล้อมได้

อย่างแท้จริงและมีการประเมินตรวจสอบ (EIA Audits) หลังจากที่ได้มีการดำเนินโครงการที่ได้รับการพิจารณาให้ความเห็นชอบในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมแล้ว

- (4) ผู้บริหารประเทศต้องให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนกระบวนการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ (Strategic Environmental Assessment- SEA) เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน และในกระบวนการตัดสินใจต้องให้ความสำคัญด้านสิ่งแวดล้อมเท่าเทียมกับด้านเศรษฐกิจ และสังคม
- (5) ควรมีการดำเนินงานการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในเชิงบูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ และระบบงบประมาณ รวมทั้ง มีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาในแต่ละพื้นที่
- (6) ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติอันเกิดจากกิจกรรมการพัฒนาต่าง ๆ โดยให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้เข้ามามีส่วนร่วมและเป็นแนวร่วมในการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มต้นแนวความคิด วางแผนงาน ร่วมปฏิบัติการ และร่วมรับผลประโยชน์
- (7) มีการบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการที่ภาครัฐกำหนดในการบริหารจัดการ ด้านสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดจริงจัง รวมทั้ง มีการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการบังคับใช้กฎหมายหรือมาตรการด้านต่างๆ อย่างต่อเนื่อง
- (8) สนับสนุนงบประมาณการศึกษาริวิจัยด้านสิ่งแวดล้อมอย่างพอเพียง โดยเฉพาะการวิจัยด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและงานวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาสำคัญที่เกิดขึ้น
- **4.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ ประกอบด้วย**
 - กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพลังงาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร

ต่างประเทศ

19. เรื่อง ขอบความเห็นชอบร่างเอกสารสำหรับการประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไป ไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ 50

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบร่างเอกสารสำหรับการประชุมคณะกรรมการชายแดนทั่วไป ไทย-มาเลเซีย ครั้งที่ 50 ตามที่กระทรวงกลาโหมเสนอ

20. เรื่อง ผลการประชุมคณะกรรมการร่วมสำหรับความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ครั้งที่ 3

คณะรัฐมนตรีรับทราบผลการประชุมคณะกรรมการร่วม (Joint Committee : JC) สำหรับความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง (Crosse - Border Transport Agreement : CBTA) ครั้งที่ 3 ตามที่กระทรวงคมนาคมเสนอ

สาระสำคัญของเรื่อง

กระทรวงคมนาคม (คค.) รายงานว่า ตามที่คณะรัฐมนตรีมีมติ (15 มิถุนายน 2553) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมและคณะได้เดินทางไปเข้าร่วมการประชุม JC สำหรับความตกลงว่าด้วยการขนส่งข้ามพรมแดนใน อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขง ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 16 - 17 มิถุนายน 2553 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) ซึ่งสรุปผลการประชุม ดังนี้

1. **ผู้เข้าร่วมการประชุม** ประกอบด้วยรัฐมนตรีด้านการขนส่งหรือเทียบเท่าของประเทศในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion : GMS) 6 ประเทศ ผู้แทน AusAid ผู้แทนสหภาพยุโรป และผู้แทนธนาคารพัฒนาเอเชีย (Asian Development Bank : ADB) โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงโยธาธิการและขนส่ง สปป.ลาว (นายสมมาต พลเสนา) ทำหน้าที่ประธานการประชุม และ Mr. Tom Crouch, Deputy Director - General, South - East Asia Department, ADB ทำหน้าที่ประธานร่วม
2. **ที่ประชุมรับทราบผลการประชุม** เจ้าหน้าที่อาวุโสคณะกรรมการอำนวยความสะดวกในการขนส่ง แห่งชาติ (National Transport Facilitation Committee : NTFC) 2 ครั้ง ดังนี้
 - **2.1 ผลการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส NTFC** เมื่อวันที่ 20 - 21 มกราคม 2553 ณ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
 - 2.1.1 ความคืบหน้าในการเริ่มดำเนินการตามความตกลง CBTA นับจากการประชุม JC ครั้งที่ 2 เมื่อเดือนมีนาคม 2550 ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน
 - 2.1.2 ด้านกฎระเบียบ ที่ประชุม NTFC ขอให้ ADB พิจารณาให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่าง ๆ

- 2.1.3 การปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านชายแดน
 - **2.2 ผลการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโส NTFC** เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2553 ณ นครหลวงเวียงจันทน์ สปป.ลาว
3. **คำกล่าวของรัฐมนตรี GMS** ในส่วนของไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้กล่าวถึงความก้าวหน้าที่สำคัญในสาขาคมนาคมขนส่งนับจากการประชุมคณะกรรมการร่วม ครั้งที่ 2 เมื่อปี 2550 คือ การเปิดเดินรถขนส่งระหว่างไทย - ลาว - เวียดนาม ตามแนวเส้นทางตะวันออก - ตะวันตก เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2552 การลงนามความตกลงระหว่างไทย - ลาว ว่าด้วยการก่อสร้างสะพานมิตรภาพแห่งที่ 4 เชียงของ - ห้วยทราย เมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2553 ซึ่งเมื่อการก่อสร้างแล้วเสร็จในปี 2555 ประเทศสมาชิก GMS จะสามารถใช้ประโยชน์จากเส้นทาง R3 (กรุงเทพฯ - คนหมิง) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะช่วยย่นระยะเวลาลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งและทำให้ประชาชนในอนุภูมิภาคสามารถเดินทางไปมาหาสู่กันได้อย่างสะดวกยิ่งขึ้น ในส่วนของการดำเนินการตามความตกลง CBTA ประเทศไทยได้พยายามเร่งรัดกระบวนการพิจารณาร่างกฎหมายเพื่อรองรับการดำเนินงานตามความตกลง CBTA ซึ่งหากร่างกฎหมายผ่านการพิจารณาของรัฐสภาแล้ว ประเทศไทยจะสามารถให้สัตยาบันภาคผนวกฉบับที่ เหลือได้
4. **การรับรองแถลงการณ์ร่วม (Joint Committee Statement)**
- ที่ประชุมให้การรับรองแถลงการณ์ร่วม ฉบับที่ ADB ปรับปรุงใหม่ ซึ่งได้กำหนดแผนปฏิบัติการ เพื่อให้ประเทศสมาชิกดำเนินการ โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้
 - 4.1 การให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารแนบท้ายความตกลง CBTA ไทยและพม่า จะดำเนินการให้สัตยาบันในเวลาที่เหมาะสม
 - 4.2 สิทธิการจราจร
 - 4.3 ศุลกากรผ่านแดน
 - 4.4 ขั้นตอน ณ ด้านชายแดน

อนึ่ง แถลงการณ์ร่วมดังกล่าวมีความแตกต่างไปจากร่างแถลงการณ์ร่วมฉบับที่ คณะรัฐมนตรีมี มติเห็นชอบเมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2553 โดยแถลงการณ์ร่วมฉบับที่ ADB ปรับปรุงใหม่เป็นการปรับปรุงแผนปฏิบัติการให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในประเด็นการให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารแนบท้ายความตกลง CBTA ร่างฉบับเดิมระบุว่า " ประเทศไทยจะให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารฉบับที่เหลือภายในปี 2553 ยกเว้นภาคผนวก 1 จะให้สัตยาบันในปี 2554" แต่แถลงการณ์ร่วมฉบับที่ ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมในครั้งนี้ระบุว่า "การให้สัตยาบันภาคผนวกและพิธีสารจะดำเนินการในเวลาที่เหมาะสม" ซึ่ง คค. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความเห็นว่าเป็นประโยชน์ต่อประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยจะต้องจัดทำร่างกฎหมายเพื่อรองรับก่อนการดำเนินการให้สัตยาบันและจะต้องได้รับความเห็นชอบของ

รัฐสภา ก่อน ซึ่งไม่สามารถกำหนดได้แน่นอนว่าจะผ่านการพิจารณาของรัฐสภาเมื่อใด
อย่างไรก็ดี ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจจริงของ
ไทยในการที่จะผลักดันให้ความตกลง CBTA มีผลบังคับใช้อย่างเต็มรูปแบบมาโดย
ตลอด

เรื่อง ที่คณะรัฐมนตรีรับทราบเพื่อเป็นข้อมูล

21. เรื่อง ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้าของประเทศ และดัชนีภาวะธุรกิจส่งออก เดือนพฤษภาคม 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลดัชนีราคาส่งออก - นำเข้าของประเทศ และดัชนีภาวะธุรกิจ
ส่งออกเดือนพฤษภาคม 2553 ของกระทรวงพาณิชย์ ดังนี้

กระทรวงพาณิชย์มีการปรับปรุงการจัดทำดัชนีราคาส่งออก-นำเข้าของประเทศ โดย
ปรับเปลี่ยนน้ำหนักจากปี 2551 เป็นปี 2552 ใช้มูลค่าการส่งออก - นำเข้า จากกรม
ศุลกากรเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก และได้มีการปรับปรุงรายการสินค้าที่ใช้คำนวณในปี 2553
คือ ดัชนีราคาส่งออก จำนวน 1,138 รายการ และดัชนีราคานำเข้า จำนวน 909 รายการ
เพื่อให้สะท้อนภาวะการค้าของประเทศที่เป็นปัจจุบัน แต่ยังคงปีฐาน 2550 = 100

กระทรวงพาณิชย์ ขอรายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาส่งออก - นำเข้าของประเทศใน
รูปเงินเหรียญสหรัฐ **ดัชนีราคาส่งออก** เดือนพฤษภาคม 2553 เพิ่มขึ้นในอัตราที่ชะลอ
ตัวลง คือ **สูงขึ้นร้อยละ 0.1** ทั้งนี้เป็นการสูงขึ้นของหมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร
และหมวดสินค้าอุตสาหกรรม สำหรับ**ดัชนีราคานำเข้าลดลงร้อยละ 0.1** จากการ
ลดลงของหมวดสินค้าเชื้อเพลิงและหมวดสินค้าอุปโภคบริโภค

1. ดัชนีราคาส่งออก

- **1.1 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศ เดือนพฤษภาคม 2553** ในปี
2550 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศ เท่ากับ 100 เดือนพฤษภาคม 2553
เท่ากับ 120.0 และเดือนเมษายน 2553 เท่ากับ 119.9
- **1.2 การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาส่งออกของประเทศ เดือน
พฤษภาคม 2553 เมื่อเทียบกับ**
 - เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.1
 - เดือนพฤษภาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 9.9
 - เฉลี่ย มกราคม - พฤษภาคม 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี
2552 สูงขึ้นร้อยละ 11.6

- **1.3 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศเดือนพฤษภาคม 2553 เทียบกับเดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.1** (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.3) เป็นผลจากการสูงขึ้นของหมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร สูงขึ้นร้อยละ 1.3 และหมวดสินค้าอุตสาหกรรม สูงขึ้นร้อยละ 0.2 สำหรับหมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 1.6 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 0.2
 - **สินค้าส่งออกที่ราคาสูงขึ้น**
 - **หมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร ดัชนีราคาส่งออก สูงขึ้นร้อยละ 1.3** (เดือนเมษายน 2553 ลดลงร้อยละ 0.8) จากการสูงขึ้นของอาคารทะเลาะป้องกันและแปรรูป ได้แก่ ปลาทุบทะเลาะป้องกัน ผลไม้ทะเลาะป้องกันและแปรรูป และผักทะเลาะป้องกันและแปรรูป
 - **หมวดสินค้าอุตสาหกรรม ดัชนีราคาส่งออกสูงขึ้นร้อยละ 0.2** (เดือนเมษายน 2553 ไม่เปลี่ยนแปลง) สินค้าที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ สิ่งทอ (เครื่องนุ่งห่ม ผ้าฝ้าย ด้าย เส้นใยประดิษฐ์) อัญมณีและเครื่องประดับ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก เคมีภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ยาง และยานพาหนะ
 - **สินค้าส่งออกที่ราคาลดลง**
 - **หมวดสินค้าเกษตรกรรม ดัชนีราคาส่งออกลดลงร้อยละ 1.6** (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 2.2) สินค้าสำคัญที่ราคาลดลง ได้แก่ ข้าว เป็นผลจากคำสั่งซื้อจากตลาดต่างประเทศชะลอตัว ประกอบกับราคาข้าวไทยสูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนาม ทำให้ความต้องการของตลาดต่างประเทศลดลง ยางพาราปรับตัวลดลงจากการเทขายทำกำไรของนักลงทุนในตลาดล่วงหน้าโตเกียว และการชะลอซื้อจากจีน
 - **หมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ดัชนีราคาส่งออกลดลงร้อยละ 0.2** (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 3.9) สินค้าสำคัญที่ราคาลดลง ได้แก่ น้ำมันสำเร็จรูป น้ำมันดิบ
- **1.4 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศเดือนพฤษภาคม 2553 เทียบกับเดือนพฤษภาคม 2552 ดัชนีราคาส่งออกสูงขึ้นร้อยละ 9.9** จากการสูงขึ้นของทุกหมวด ได้แก่ หมวดสินค้าเกษตรกรรมสูงขึ้นร้อยละ 37.3 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร สูงขึ้นร้อยละ 6.1 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมสูงขึ้นร้อยละ 3.5 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง สูงขึ้นร้อยละ 35.3
- **1.5 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศเฉลี่ยมกราคม - พฤษภาคม 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552 ดัชนีราคาส่งออกสูงขึ้นร้อยละ 11.6** จากการสูงขึ้นของหมวดสินค้าเกษตรกรรมสูงขึ้นร้อยละ 40.6

หมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร สูงขึ้นร้อยละ 6.8 หมวดสินค้า อุตสาหกรรมสูงขึ้นร้อยละ 4.0 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง สูงขึ้นร้อยละ 50.9

2. ดัชนีราคานำเข้า

- **2.1 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศ เดือนพฤษภาคม 2553**
 - ในปี 2550 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศ เท่ากับ 100 เดือน พฤษภาคม 2553 เท่ากับ 117.7 และเดือนเมษายน 2553 เท่ากับ 117.8
- **2.2 การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคานำเข้าของประเทศ เดือนพฤษภาคม 2553 เมื่อเทียบกับ**
 - เดือนเมษายน 2553 ลดลงร้อยละ 0.1
 - เดือนพฤษภาคม 2552 สูงขึ้นร้อยละ 9.4
 - เฉลี่ย มกราคม - พฤษภาคม 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 10.8
- **2.3 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศเดือนพฤษภาคม 2553 เทียบกับ เดือนเมษายน 2553 ลดลงร้อยละ 0.1** (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้น ร้อยละ 1.4) เป็นผลจากการลดลงของหมวดสินค้าเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 2.2 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ลดลงร้อยละ 0.1 สำหรับหมวดสินค้า วัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สูงขึ้นร้อยละ 0.7 หมวดยานพาหนะและอุปกรณ์ การขนส่ง สูงขึ้นร้อยละ 0.3 และหมวดสินค้าทุน สูงขึ้นร้อยละ 0.1
 - **สินค้านำเข้าที่ราคาลดลง**
 - **หมวดสินค้าเชื้อเพลิง ดัชนีราคานำเข้าลดลงร้อยละ 2.2** (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 5.8) ได้แก่ น้ำมันดิบ น้ำมันสำเร็จรูป และก๊าซธรรมชาติปิโตรเลียม ราคา อ่อนตัวลงตามภาวะตลาดโลก
 - **หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ดัชนีราคานำเข้าลดลงร้อยละ 0.1** (เดือนเมษายน 2553 ไม่เปลี่ยนแปลง) สินค้าสำคัญที่ ราคาลดลง ได้แก่ เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน (เครื่องปรับอากาศ เครื่องทำน้ำร้อน) ยารักษาโรค วิตามิน และฮอร์โมน
 - **สินค้านำเข้าที่ราคาสูงขึ้น**
 - **หมวดสินค้าทุน ดัชนีราคานำเข้าสูงขึ้นร้อยละ 0.1** (เดือน เมษายน 2553 ลดลงร้อยละ 0.3) สินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ
 - **หมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป ดัชนีราคานำเข้า สูงขึ้นร้อยละ 0.7** (เดือนเมษายน 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.9) สินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ สัตว์น้ำสดแช่เย็นแช่แข็ง (ปลาหมึก กุ้ง ปลาทูน่า ปลาแซลมอล) แป้งสาลี เคมีภัณฑ์ ปุ๋ย เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ เพชร พลอย โดยเฉพาะทองคำ

เนื่องจากนักลงทุนหันมาถือครองทองคำแทนเงินตราเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงในช่วงวิกฤติเศรษฐกิจในยุโรป

- **หมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง** ดัชนีราคานำเข้า **สูงขึ้นร้อยละ 0.3** (เดือนเมษายน 2553 ลดลงร้อยละ 0.8) สินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ รถยนต์โดยสารและบรรทุกส่วนบุคคล และอุปกรณ์ยานยนต์
- **2.4 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศเดือนพฤษภาคม 2553 เทียบกับเดือนพฤษภาคม 2552** ดัชนีราคานำเข้า **สูงขึ้นร้อยละ 9.4** ปัจจัยสำคัญจากการสูงขึ้นในหมวดสินค้าเชื้อเพลิง สูงขึ้นมากถึงร้อยละ 26.8 หมวดสินค้าทุน สูงขึ้นร้อยละ 3.3 หมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สูงขึ้นร้อยละ 5.4 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค สูงขึ้นร้อยละ 1.6 หมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง สูงขึ้นร้อยละ 5.1
- **2.5 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศเฉลี่ยมกราคม - พฤษภาคม 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552** ดัชนีราคานำเข้า **สูงขึ้นร้อยละ 10.8** จากการสูงขึ้นของหมวดสินค้าเชื้อเพลิง สูงขึ้นร้อยละ 37.9 หมวดสินค้าทุน สูงขึ้นร้อยละ 3.3 หมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สูงขึ้นร้อยละ 3.7 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค สูงขึ้นร้อยละ 1.5 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง สูงขึ้นร้อยละ 5.5

22. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 24

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ครั้งที่ 24 ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2553 ประกอบด้วย สถานการณ์น้ำ และการดำเนินการตามแผนเตรียมรับสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตรปี 2553 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอสรุปได้ดังนี้

1. สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำ

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั่วประเทศ (2 สิงหาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 33,519 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 46 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่และขนาดกลางทั้งหมด เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน (33,088 ล้านลูกบาศก์เมตร) จำนวน 431 ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำใช้การได้ 9,677 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 13 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (45,480 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 61) จำนวน 11,961 ล้านลูกบาศก์เมตร สามารถรับน้ำได้อีก 40,036 ล้านลูกบาศก์เมตร

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ (2 สิงหาคม 2553) มีปริมาณน้ำทั้งหมด 31,902 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 46 ของความจุอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั้งหมด เพิ่มขึ้น

จากสัปดาห์ก่อน(31,361 ล้านลูกบาศก์เมตร) จำนวน 541 ล้านลูกบาศก์เมตร (ปริมาณน้ำใช้การได้ 8,378 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 12 ของความจุอ่างฯ) น้อยกว่าปี 2552 (43,185 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 62) จำนวน 11,283 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณน้ำไหลลงอ่างภูมิพล สิริกิติ์ แคว้นน้อย และป่าสักฯ

หน่วย : ล้านลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	รวม
ภูมิพล	52.09	1.74	4.95	0.00	15.60	34.06	135.79	244.23
สิริกิติ์	136.62	97.73	85.93	69.12	114.18	150.64	596.13	1,250.35
ภูมิพล+สิริกิติ์	188.71	99.47	90.88	69.12	129.78	184.70	731.92	1,494.58
แคว้นน้อยฯ	42.49	25.69	31.19	14.35	19.65	33.36	74.64	241.37
ป่าสักชลสิทธิ์	41.06	5.51	19.00	10.18	17.44	27.91	5.72	126.82
รวม 4 อ่างฯ	272.26	130.67	141.07	93.65	166.87	245.97	812.28	1,862.77

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนภูมิพล สิริกิติ์ และป่าสักชลสิทธิ์

หน่วย : ล้านลูกบาศก์เมตร

อ่างเก็บน้ำ	ปริมาตรน้ำในอ่างปี 52		ปริมาตรน้ำในอ่างปี 53		ปริมาตรน้ำใช้การได้		ปริมาณน้ำไหลลงอ่าง		ปริมาณน้ำระบาย		ปริมาณน้ำรับได้อีก
	ปริมาตรน้ำ	%	ปริมาตรน้ำ	%	ปริมาตรน้ำ	%	วันนี้	เมื่อวาน	วันนี้	เมื่อวาน	
ภูมิพล	6,087	45	4,021	30	221	2	12.80	10.43	5.00	5.00	9,441
สิริกิติ์	5,015	53	3,603	38	753	8	25.12	19.48	6.86	7.14	5,907
ภูมิพล+สิริกิติ์	11,102	49	7,624	33	974	4	37.92	29.91	11.86	12.14	15,348
แคว้นน้อยฯ	179	23	182	24	146	19	2.39	1.96	0.43	0.43	587
ป่าสักชลสิทธิ์	296	31	68	7	65	7	0.00	0.00	0.27	0.27	892

อ่างเก็บน้ำที่อยู่ในเกณฑ์น้ำน้อยกว่าร้อยละ 30 ของความจุอ่างฯ จำนวน 15 อ่าง ได้แก่ แม่จัด(27) แม่กวง(11) กิวคอกหมา(23) แคว้นน้อย(24) ห้วยหลวง(21) น้ำอูน(25) อุบลรัตน์(28) ลำปาว(23) ลำตะคอง(28) มูลบน(25) ป่าสักฯ(7) ทับเสลา(20) ขุนด่านฯ(22) คลองสิียด(25) และปรานบุรี(26) ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 1 อ่าง คือ อ่างเก็บน้ำกิวลม

สภาพน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ ภาคตะวันออก

- จังหวัดชลบุรี มีอ่างเก็บน้ำ 7 อ่าง รวมปริมาณน้ำ 72.3 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 41 ของความจุอ่างฯ (น้อยกว่าปี 2552 จำนวน 6.4 ล้าน

ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 8) ปริมาณน้ำใช้การได้ 57 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 32 ของความจุอ่างฯ

- จังหวัดระยอง มีอ่างเก็บน้ำ 4 แห่ง รวมปริมาณน้ำ 351.5 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 67 ของความจุอ่างฯ (มากกว่าปี 2552 จำนวน 9.9 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 2) ปริมาณน้ำใช้การได้ 323 ล้านลูกบาศก์เมตร คิดเป็นร้อยละ 62 ของความจุอ่างฯ

2. สภาพน้ำท่า

- ภาคเหนือ แม่น้ำปิง ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย ยกเว้นบริเวณสถานี P.1 สะพานนวรัฐ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ แม่น้ำวัง แม่น้ำยม และแม่น้ำน่าน ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย ยกเว้น บริเวณสถานี N.1 หน้าสำนักงานป่าไม้ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ปกติ
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แม่น้ำมูล ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย
- ภาคกลาง แม่น้ำเจ้าพระยา และแม่น้ำป่าสัก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย
- ภาคใต้ แม่น้ำท่าตะเภา แม่น้ำตาปี แม่น้ำโก-ลก ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์น้ำน้อย

3. คุณภาพน้ำ

กรมชลประทาน ติดตามตรวจสอบและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำในแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน และแม่น้ำแม่กลอง ดังนี้

แม่น้ำ	จุดเฝ้าระวัง	ข้อมูลวันที่	ค่า Sal (g/l)		เกณฑ์
			ค่าสูงสุด	เวลา	
เจ้าพระยา	ทำนน้ำจังหวัดนนทบุรี	2 ส.ค. 53	0.23	07.51 น.	ปกติ
เจ้าพระยา	ปากเกร็ด* จังหวัดนนทบุรี	2 ส.ค. 53	0.23	07.28 น.	ปกติ
	ปากคลองสำแล * จังหวัดปทุมธานี	2 ส.ค. 53	0.12	01.00 น.	ปกติ
ท่าจีน	ที่ว่าการอำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม	2 ส.ค. 53	0.19	09.15 น.	ปกติ
แม่กลอง	ปากคลองดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี	2 ส.ค. 53	0.10	23.00 น.	ปกติ

หมายเหตุ ค่ามาตรฐานความเค็มที่ปากคลองสำแลไม่เกิน 0.20 กรัม/ลิตร

การดำเนินการแก้ไขปัญหาภัยแล้งต่อเนื่อง ตามแผนเตรียมสถานการณ์ภัยพิบัติด้านการเกษตร

1. การประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรใช้น้ำอย่างประหยัด ถึงแม้จะมีฝนตกในช่วงปลายเดือนกรกฎาคมอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ปริมาณน้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำต่างๆ ในพื้นที่ภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างฯอย่างต่อเนื่อง

โดยเฉพาะเขื่อนสิริกิติ์มีปริมาณน้ำไหลเข้าค่อนข้างมาก ส่วนในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคกลาง ปริมาณน้ำไหลเข้าอ่างเก็บน้ำต่างๆยังคงค่อนข้างน้อย

2. สำนักฝนหลวงและการบินเกษตรได้ปรับแผนปฏิบัติการการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการฝนหลวง ปัจจุบันมีศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวง จำนวน 5 ศูนย์ ประกอบด้วย หน่วยปฏิบัติการ จำนวน 11 หน่วย และฐานเติมสารฝนหลวง จำนวน 6 ฐาน โดยเน้นปฏิบัติการให้พื้นที่ลุ่มรับน้ำต่างๆ ดังนี้
 - 2.1 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคเหนือ มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยฯ จังหวัดเชียงใหม่ ตาก แพร่ และพิษณุโลก
 - 2.2 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคกลาง มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 2 หน่วย ได้แก่ หน่วยฯ จังหวัดลพบุรี และกาญจนบุรี ฐานเติมสารฯ จำนวน 1 ฐาน คือ จังหวัดนครสวรรค์
 - 2.3 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 2 หน่วย ได้แก่ หน่วยฯ จังหวัดขอนแก่น และอุบลราชธานี ฐานเติมสารฯ จำนวน 3 ฐาน คือ จังหวัดบุรีรัมย์ นครพนม นครราชสีมา
 - 2.4 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคตะวันออก มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 1 หน่วย คือ หน่วยฯ จังหวัดสระแก้ว ฐานเติมสารฯ จำนวน 1 ฐาน คือ จังหวัดระยอง
 - 2.5 ศูนย์ปฏิบัติการฝนหลวงประจำภาคใต้ มีหน่วยปฏิบัติ จำนวน 2 หน่วย คือ หน่วยฯ หัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสุราษฎร์ธานี ฐานเติมสารฯ จำนวน 1 ฐาน คือ จังหวัดนครศรีธรรมราช
 - ผลการปฏิบัติการฝนหลวงประจำสัปดาห์ ช่วงวันที่ 23-29 กรกฎาคม 2553 ขึ้นปฏิบัติการ จำนวน 199 เที่ยวบิน มีจังหวัดที่มีรายงานฝนตก 60 จังหวัด วัดปริมาณน้ำฝนสูงสุดได้ 135.08 มิลลิเมตร ที่อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด มีปริมาณน้ำไหลลงอ่างฯ รวม 523.01 ล้าน ลบ.ม.
 - ผลการปฏิบัติการฝนหลวงสะสม 25 มกราคม - 29 กรกฎาคม 2553 ขึ้นปฏิบัติการรวม 153 วัน จำนวน 4,664 เที่ยวบิน มีรายงานฝนตกในปฏิบัติการ รวม 142 วัน จำนวน 678 สถานี วัดปริมาณน้ำฝนรายวันสูงสุดได้ 250.0 มิลลิเมตร จังหวัดที่มีรายงานฝนตกรวม 63 จังหวัด จากจำนวนจังหวัดที่อยู่ในเป้าหมายทั้งหมด 70 จังหวัด

ผลกระทบด้านการเกษตร ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2553

- **อุทกภัย** ช่วงภัยวันที่ 5 มิถุนายน.-19 กรกฎาคม.2553
 - **ด้านพืช** พื้นที่ประสบภัย 7 จังหวัด 20 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน ลำปาง เชียงราย กาญจนบุรี นครปฐม ตรัง และสตูล เกษตรกร 13,561 ราย พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย 61,777 ไร่ แบ่งเป็นข้าว

- 13,482 ไร่ พืชไร่ 42,021 ไร่ และพืชสวน 6,274 ไร่ (เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน 30,077 ไร่)
- ด้านประมง พื้นที่ประมงภัย 3 จังหวัด 6 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน ลำปาง และเลย เกษตรกร 1,002 ราย พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย 1,008 บ่อ คิดเป็นพื้นที่ 549 ไร่ 108 ไร่ คิดเป็นพื้นที่ 2,286 ตารางเมตร (ไม่มีรายงานเพิ่มเติมจากสัปดาห์ก่อน)
 - ด้านปศุสัตว์ พื้นที่ประมงภัย 2 จังหวัด 6 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน และพะเยา เกษตรกร 481 ราย สัตว์ได้รับผลกระทบ 15,941 ตัว แยกเป็น โค-กระบือ 7 ตัว สุกร 2 ตัว สัตว์ปีก 15,932 ตัว (เพิ่มเติมจากสัปดาห์ก่อน 1 จังหวัด คือ พะเยา จำนวน 651 ตัว)
 - การดำเนินการ อยู่ระหว่างสำรวจความเสียหาย
 - ฝนทิ้งช่วง ช่วงภัยวันที่ 17 พฤษภาคม - 13 กรกฎาคม 2553
 - ด้านพืช พื้นที่ประมงภัย 5 จังหวัด 17 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดน่าน พิจิตร แพร่ และอำนาจเจริญ ชุมพร เกษตรกร 43,499 ราย พื้นที่คาดว่าจะเสียหาย 223,685 ไร่ แบ่งเป็น ข้าว 164,309 ไร่ พืชไร่ 55,436 ไร่ และพืชสวน 3,940 ไร่ (เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน 1,922 ไร่)
 - การดำเนินการ อยู่ระหว่างสำรวจความเสียหาย
 - ภัยแล้ง ช่วงภัยวันที่ 1 กุมภาพันธ์ ถึง 30 พฤษภาคม 2553
 - ด้านพืช พื้นที่การเกษตรเสียหาย 45 จังหวัด เกษตรกร 212,199 ราย พื้นที่การเกษตรทั้งสิ้น 1,528,614 ไร่ (เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ก่อน 2,363 ไร่) แบ่งเป็น ข้าว 96,498 ไร่ พืชไร่ 1,269,002 ไร่ พืชสวน และอื่นๆ 163,114 ไร่ คิดเป็น วงเงินช่วยเหลือ 1,251.1333 ล้านบาท
 - การดำเนินการ
 - ช่วยเหลือแล้วด้วยงบจังหวัดและงบกลาง วงเงิน 63.1648 ล้านบาท
 - อยู่ระหว่างขอสนับสนุนงบประมาณจากคณะกรรมการ อำนวยการกำกับ ติดตามการแก้ไขปัญหา อุทกภัยและภัยแล้ง (คอป.ล.) วงเงิน 331.3597 ล้านบาท
 - อยู่ระหว่างรอเอกสารของงบกลางของจังหวัด วงเงิน 856.6088 ล้านบาท
 - ด้านปศุสัตว์ช่วยเหลือเสร็จสิ้นแล้ว และด้านประมงไม่มีความเสียหาย

23. เรื่อง สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2553)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสรุปสถานการณ์ภัยแล้ง และการให้ความช่วยเหลือ (ข้อมูล ณ วันที่ 2 สิงหาคม 2553) ของกระทรวงมหาดไทย โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้ติดตามสถานการณ์ภัยแล้งที่เกิดขึ้น และ การให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

1. สรุปสถานการณ์ภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง และการให้ความช่วยเหลือ

1.1 พื้นที่ประสบภัย 27 จังหวัด (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กรกฎาคม-2 สิงหาคม 2553) ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ดาก น่าน ลำปาง ลำพูน พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย อุดรดิตถ์ อุทัยธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู อุบลราชธานี ชัยนาท ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และจังหวัดลพบุรี รวม 154 อำเภอ 1,124 ตำบล 10,859 หมู่บ้าน แยกเป็น

ข้อมูลหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้ง ฝนทิ้งช่วง ปี 2553 (ข้อมูล ณ วันที่ 24 กรกฎาคม-2 สิงหาคม 2553)

ที่	พื้นที่ประสบภัย					ราษฎรประสบภัย		
	ภาค	จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	รายชื่อจังหวัด	คน	ครัวเรือน
1	เหนือ	12	61	389	3,175	กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ดาก น่าน ลำปาง ลำพูน พิจิตร พิษณุโลก สุโขทัย อุดรดิตถ์ อุทัยธานี	760,049	234,336
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	11	85	672	7,159	กาฬสินธุ์ ขอนแก่น นครราชสีมา มหาสารคาม บุรีรัมย์ มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด ศรีสะเกษ หนองบัวลำภู อุบลราชธานี	2,465,285	612,602
3	กลาง	4	8	63	525	ชัยนาท ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี ลพบุรี	189,938	57,886
รวมทั้งประเทศ		27	154	1,124	10,859		3,415,272	904,824

ตารางเปรียบเทียบข้อมูลหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้งในรอบ 4 สัปดาห์ที่ผ่านมา

ที่	ภาค	จำนวนหมู่บ้านทั้งหมด	6-12 ก.ค. 2553		13-19 ก.ค. 2553		20-23 ก.ค. 2553		24 ก.ค.-1 ส.ค. 2553	
			หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด	หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด	หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด	หมู่บ้าน	+ เพิ่ม - ลด
1	เหนือ	16,590	3,595	-185	3,475	-120	3,408	-67	3,175	-233
2	ตะวันออกเฉียงเหนือ	33,099	7,844	-276	7,782	-62	7,165	-617	7,159	-6
3	กลาง	11,736	909	0	797	-112	612	-185	525	-87
	รวม	61,425	12,348	-461	12,054	-294	11,185	-869	10,859	-326

เปรียบเทียบกับสถานการณ์ภัยแล้ง ระหว่างวันที่ 20-23 กรกฎาคม 2553 ซึ่งมีพื้นที่ประสบภัยแล้ง รวม 27 จังหวัด 161 อำเภอ 1,172 ตำบล 11,185 หมู่บ้าน แต่เนื่องจากมีหย่อมความกดอากาศต่ำปกคลุมประเทศไทยตอนบน ประกอบกับบริเวณความกดอากาศสูงกำลังปานกลางจากประเทศจีนแผ่เสริมลงมาปกคลุมประเทศไทยตอนบน ทำให้มีฝนตกทั่วไปเป็นบริเวณกว้าง ส่งผลให้จำนวนหมู่บ้านที่ประสบภัยแล้ง และฝนทิ้งช่วงในพื้นที่ต่างๆ ลดลง จำนวน 326 หมู่บ้าน

หมายเหตุ สถานการณ์ภัยแล้งปี 2553 ช่วงระยะเวลาที่มีสถานการณ์ภัยแล้งสูงสุดอยู่ในห้วงระหว่างวันที่ 12-19 เมษายน 2553 มีพื้นที่ประสบภัยแล้ง จำนวน 60 จังหวัด 463 อำเภอ 3,005 ตำบล 24,248 หมู่บ้าน ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 7,421,017 คน 1,982,861 ครัวเรือน

1.2 ความเสียหาย

พื้นที่การเกษตรเสียหาย รวม 1,528,614 ไร่ แยกเป็น พืชไร่ 1,269,002 ไร่ นาข้าว 96,498 ไร่ พืชสวนและอื่นๆ 163,114 ไร่ ในพื้นที่ 45 จังหวัด ได้แก่ จังหวัด กำแพงเพชร เชียงราย เชียงใหม่ ตาก น่าน พะเยา แพร่ ลำปาง สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิจิตร พิษณุโลก นครสวรรค์ อุทัยธานี กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา มุกดาหาร ยโสธร ศรีสะเกษ ร้อยเอ็ด เลยสกลนคร หนองคาย หนองบัวลำภู อ่างนาจเจริญ อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี ชัยนาท พระนครศรีอยุธยา จันทบุรี กาญจนบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี ราชบุรี กระบี่ นครศรีธรรมราช ระนอง พัทลุง สตูล สุราษฎร์ธานี และจังหวัดตรัง

1.3 การให้ความช่วยเหลือของจังหวัด

- 1) ใช้รถบรรทุกน้ำ 473 คัน แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภคแล้ว จำนวน 181,969,040 ลิตร

- 2) ซ่อมสร้างทำนบ/ฝายชั่วคราวปิดกั้นลำน้ำ **667** แห่ง
- 3) ขุดลอกแหล่งน้ำ **668** แห่ง
- 4) งบประมาณดำเนินการใช้จ่ายไปแล้ว **593,027,808** บาท แยกเป็น
 - งบอุดหนุนราชการของจังหวัด (งบ 50 ล้านบาท) **356,628,434** บาท
 - งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น **230,752,859** บาท (ข้อมูลกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น)
 - งบอื่น ๆ **5,646,515** บาท

1.4 การให้ความช่วยเหลือของหน่วยงานอื่นๆ

- 1) กรมชลประทาน ได้จัดส่งเครื่องสูบน้ำ 261 เครื่อง ไปให้ความช่วยเหลือในพื้นที่ 37 จังหวัด โดยแยกเป็นรายภาค ดังนี้ ภาคเหนือ 30 เครื่อง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 107 เครื่อง ภาคกลาง 38 เครื่อง ภาคตะวันออก 28 เครื่อง และภาคใต้ 58 เครื่อง และรถบรรทุกน้ำ 33 คัน 3,628 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 21,768,000 ลิตร
- 2) ศูนย์บรรเทาสาธารณภัยกองทัพบก ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 4,076 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 26,067,000 ลิตร
- 3) ศูนย์บรรเทาสาธารณภัย หน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 4,500 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 30,777,000 ลิตร
- 4) กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย จำนวน 996 เที่ยว รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 6,114,096 ลิตร
- 5) การประปาส่วนภูมิภาค ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย โดยไม่คิดมูลค่าเป็นจำนวน 549,230,000 ลิตร และคิดเป็นยอดเงินรวม จำนวน 8,787,682 บาท
- 6) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ได้จัดรถบรรทุกน้ำ 30 คัน เพื่อแจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 50,000,000 ลิตร
- 7) กรมทรัพยากรน้ำ ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 1,346,000 ลิตร
- 8) กรมทรัพยากรน้ำบาดาล แจกน้ำจากจุดจ่ายน้ำถาวร 100 แห่ง ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 90,400,000 ลิตร
- 9) กรมอุทยาน สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้แจกจ่ายน้ำอุปโภคบริโภค ให้แก่ราษฎรผู้ประสบภัย รวมปริมาณน้ำจำนวนทั้งสิ้น 236,000 ลิตร
- 10) สำนักฝนหลวงและการบินเกษตร ขึ้นบินปฏิบัติการ รวม 125 วัน จำนวน 3,629 เที่ยว มีรายงานฝนตกในการปฏิบัติการ รวม 114 วัน จำนวน 664 สถานี มีรายงานฝนตก 63 จังหวัด

- 11) **สิ่งของพระราชทานช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ง**
 - สำนักงานบรรเทาทุกข์และประชานามัยพิทักษ์ สภากาชาดไทย ได้นำหน่วยน้ำดื่มไปบรรเทาทุกข์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้งในพื้นที่อำเภอดอนมดแดง จังหวัดอุบลราชธานี อำเภอน้ำขุ่น จังหวัดมหาสารคาม และอำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี รวมจ่ายน้ำให้กับประชาชนทั้งสิ้น จำนวน 2,910,500 ลิตร

2. สถานการณ์อุทกภัย และการให้ความช่วยเหลือ (ระหว่างวันที่ 24 กรกฎาคม-2 สิงหาคม 2553)

- **2.1 พื้นที่ประสบภัย 2 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดตราด และจังหวัดระยอง รวม 2 อำเภอ 4 ตำบล ดังนี้**
 - **1) จังหวัดตราด** เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม 2553 ได้เกิดฝนตกหนัก ทำให้น้ำป่าไหลหลากในพื้นที่อำเภอเกาะกูด 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลเกาะกูด (หมู่ที่ 2,3,5,6) และตำบลเกาะหมาก (หมู่ที่ 2) เกิดคลื่นลมแรงพัดเรือประมงจม 1 ลำ ราษฎรได้รับความเดือดร้อน 50 ครอบครัว สะพานได้รับความเสียหาย 4 แห่ง ในเบื้องต้นไม่มีผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิต **ปัจจุบันสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว**
 - **2) จังหวัดระยอง** ในระหว่างวันที่ 1-2 สิงหาคม 2553 ได้เกิดฝนตกหนัก ทำให้น้ำท่วมฉับพลันในพื้นที่อำเภอเมือง 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลตะพง (หมู่ที่ 1-16) และตำบลเพ (หมู่ที่ 3,5,6) พื้นที่การเกษตรได้รับความเสียหายประมาณ 2,000 ไร่ **ปัจจุบันสถานการณ์เข้าสู่ภาวะปกติแล้ว**
- **2.2 การให้ความช่วยเหลือ** จังหวัด สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด อำเภอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในเบื้องต้นแล้ว

3. การคาดหมายลักษณะอากาศระหว่างวันที่ 2 - 7 สิงหาคม 2553

- **กรมอุตุนิยมวิทยา** คาดหมายลักษณะอากาศว่า ในช่วงวันที่ 2-7 สิงหาคม 2553 มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมทะเลอันดามัน ประเทศไทย และอ่าวไทยจะมีกำลังแรงขึ้น ประกอบกับร่องมรสุมจะพาดผ่านภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ทำให้ ทั่วประเทศมีฝนตกชุกหนาแน่น และมีฝนตกหนักในบางพื้นที่ ขอให้ประชาชนบริเวณพื้นที่เสี่ยงภัยของภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคใต้ฝั่งตะวันตก ระวังอันตรายจากสภาวะน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก ส่วนคลื่นลมในทะเลอันดามัน และอ่าวไทยตอนบนจะมีกำลังค่อนข้างแรง ขอให้ชาวเรือระวังอันตรายในการเดินเรือไว้ด้วย

- **กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้แจ้งเตือนเกี่ยวกับสภาวะอากาศ** ให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และจังหวัดในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก และภาคใต้ เตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย วาตภัย และดินถล่ม อันเกิดจากสภาวะฝนตกหนักและคลื่นลมแรง อาจทำให้เกิดน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลาก และดินถล่ม สร้างความเสียหายให้แก่ชีวิต ทรัพย์สิน และผลิตผลทางการเกษตรของประชาชนแล้ว และให้ศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเขต และจังหวัด จัดเจ้าหน้าที่เฝ้าระวังติดตามสถานการณ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่องตลอด 24 ชั่วโมง รวมทั้งเตรียมเครื่องมืออุปกรณ์ไว้ให้พร้อม เพื่อสามารถช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้ทันต่อเหตุการณ์เมื่อเกิดสาธารณภัยขึ้น

อนึ่ง กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้รับรายงานข้อมูลเหตุแผ่นดินไหว (ระหว่างวันที่ 24 กรกฎาคม-2 สิงหาคม 2553) จากศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ และกรมอุตุนิยมวิทยา ว่าได้เกิดแผ่นดินไหว ที่มีความรุนแรงมากกว่า 5 R ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อประเทศไทย เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2553 เวลา 05.08 น. แผ่นดินไหวในทะเล มินดาเนา ฟิลิปปินส์ ขนาด 7.1 R เมื่อเวลา 05.51 น. แผ่นดินไหวในทะเล มินดาเนา ฟิลิปปินส์ ขนาด 7.7 R และเมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม 2553 เวลา 14.31 น. แผ่นดินไหวในทะเลมินดาเนา ฟิลิปปินส์ ขนาด 6.2 R

24. เรื่อง การค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 6 เดือนแรกของปี 2553 (มกราคม-มิถุนายน)

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลการค้าระหว่างประเทศของไทยในระยะ 6 เดือนแรกของปี 2553 (มกราคม-มิถุนายน) ของกระทรวงพาณิชย์ สรุปได้ดังนี้

1. การส่งออก

- **1.1 การส่งออกเดือนมิถุนายน 2553**
 - **1.1.1 การส่งออก** มีมูลค่า 18,038.5 ล้านเหรียญสหรัฐ สูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยเพิ่มขึ้นในอัตราสูงถึงร้อยละ 46.3 การส่งออกยังมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากช่วงปลายปี 2552 ในรูปเงินบาทการส่งออกมีมูลค่า 579,395.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.4
 - **1.1.2 สินค้าส่งออก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในอัตราสูงทุกหมวดสินค้า โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 33.3 สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ 52.6 และสินค้าอื่นๆ เพิ่มขึ้น ร้อยละ 35.3
 - **(1) สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร** เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 33.3 เป็นการส่งออกเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า โดยเฉพาะ

ยางพารา มันสำปะหลัง น้ำตาล สินค้าอาหารประเภท อาหารทะเลแช่แข็ง กระจกและแปรรูป กุ้งแช่แข็งและแปรรูป และไก่แช่แข็งและแปรรูป ยกเว้น ข้าว ส่งออกลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 20.6 และ 21.0 ตามลำดับ เนื่องจากปัญหาการแข่งขันด้านราคากับเวียดนาม ปากีสถานและอินเดียและการแข็งค่าของเงินบาท และผัก ผลไม้ ลดลงทั้งปริมาณและมูลค่าร้อยละ 19.5 และ 3.3 ตามลำดับ เนื่องจากผลผลิตในประเทศลดลง

- **(2) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ** ส่วนใหญ่ส่งออกเพิ่มขึ้น สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20 ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ เม็ดและผลิตภัณฑ์พลาสติก สิ่งทอ ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องสำอาง เฟอร์นิเจอร์ เลนส์ เครื่องใช้เครื่องประดับตกแต่ง อาหารสัตว์เลี้ยง ผลิตภัณฑ์เภสัช/เครื่องมือแพทย์ นาฬิกาและส่วนประกอบ และ ของเล่น รวมทั้งอัญมณี ที่เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 191.1 โดยเป็นการส่งออกทองคำเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 534.6 ขณะที่อัญมณีที่หักทองคำออกแล้วก็ส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 38.1
- **1.1.3 ตลาดส่งออก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในอัตราสูง ทั้งในตลาดหลักและตลาดใหม่
 - **(1) ตลาดหลัก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่แปด และขยายตัวในอัตราสูงต่อเนื่องถึงร้อยละ 44.7 เป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด โดยเฉพาะอาเซียน(5) ซึ่งเพิ่มขึ้นในอัตราสูงต่อเนื่องถึงร้อยละ 51.2 ขณะที่ ญี่ปุ่น สหภาพยุโรป(15) และสหรัฐฯ ก็ขยายตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในอัตราสูงเช่นเดียวกัน
 - **(2) ตลาดใหม่** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นเดือนที่สิบ และขยายตัวในอัตราสูงต่อเนื่องถึงร้อยละ 47.8 เป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด **ตลาดที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20** ได้แก่ จีน อินเดียและพม่า ทวีปออสเตรเลีย ส่องกง ไต้หวัน อินเดีย เกาหลีใต้ ตะวันออกกลาง ลาตินอเมริกา และ ยุโรปตะวันออก
- **1.2 การส่งออกในระยะ 6 เดือนแรกของปี 2553 (ม.ค.-มิ.ย.)**
 - **1.2.1 การส่งออก** การส่งออกมีมูลค่า 93,066.3 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.6 ในรูปเงินบาทการส่งออกมีมูลค่า 3,020,593.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.4
 - **1.2.2 สินค้าส่งออก** เพิ่มขึ้นในอัตราสูงทุกหมวดสินค้า ดังนี้ สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ 37.2 สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญเพิ่มขึ้นร้อยละ 36.0 และสินค้าอื่น ๆ เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.6

- (1) **สินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรสำคัญ ส่งออกเพิ่มขึ้นทุกรายการ** เป็นการเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า โดยเฉพาะ ยางพารา มันสำปะหลัง น้ำตาล และสินค้าอาหาร ประเภท อาหารทะเลแช่แข็ง กระจับปี่และแปรรูป กุ้งแช่แข็งและแปรรูป ผักและผลไม้ ไข่แช่แข็งและแปรรูป และอาหารอื่น ๆ ยกเว้น ข้าวที่ส่งออกลดลง ทั้งปริมาณและมูลค่า ร้อยละ 7.2 และ 0.5 ตามลำดับ เนื่องจากปัญหาการแข่งขันด้านราคากับเวียดนาม ปากีสถานและอินเดียและการแข็งค่าของเงินบาท
- (2) **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญ ส่งออกเพิ่มขึ้นทุกรายการ** สินค้าที่ส่งออกเพิ่มขึ้นสูงกว่าร้อยละ 20 ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ยานยนต์ เม็ดและผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง สิ่งพิมพ์ เครื่องสำอาง เฟอร์นิเจอร์ และเลนส์ รวมทั้งอัญมณีที่หักทองคำออกแล้ว ส่งออกเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 24.3 (การส่งออกอัญมณีเพิ่มขึ้นร้อยละ 13.8 และการส่งออกทองคำเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.2)
- **1.2.3 ตลาดส่งออก**
 - (1) **ตลาดหลัก** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่องในอัตราสูงถึงร้อยละ 36.6 และเป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด โดยเฉพาะอาเซียน(5) เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 59.2 รองลงได้แก่ ญี่ปุ่น สหรัฐฯ และสหภาพยุโรป(15) เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.0 , 24.6 และ 22.9 ตามลำดับ
 - (2) **ตลาดใหม่** ส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และเป็นการเพิ่มขึ้นในทุกตลาด ยกเว้นแอฟริกาที่ส่งออกลดลงร้อยละ 3.0 เป็นการลดลงของการส่งออกไปมาดาดัสการ์ที่ลดลงถึงร้อยละ 95.5 สินค้าที่ส่งออก ลดลงได้แก่ เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ซึ่งส่งออกลดลงถึงร้อยละ 99.6 เนื่องจากในปี 2552 ผู้ประกอบการไทยไปรับงาน ก่อสร้างในมาดากัสการ์ทำให้มีการส่งออกโครงก่อสร้างไปมากในเดือนมีนาคมและพฤษภาคม

2. การนำเข้า

- **2.1 การนำเข้าเดือนมิถุนายน 2553**
 - **2.1.1 การนำเข้า** มีมูลค่า 15,716.1 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เทียบกับระยะเดียวกันของปีที่ผ่านมา เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.9 คิดในรูปเงินบาทมีมูลค่า 510,929.6 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 29.6
 - **2.1.2 สินค้านำเข้า** สินค้านำเข้าสำคัญมีการนำเข้าเพิ่มขึ้นทุกหมวดดังนี้

- **(1) สินค้าเชื้อเพลิง** นำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.4 การนำเข้าสินค้าเชื้อเพลิงที่สำคัญ ได้แก่ **น้ำมันดิบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.6 ในเชิงปริมาณมีจำนวน 26.86 ล้านบาร์เรล (895,370 บาร์เรลต่อวัน) ลดลง ร้อยละ 7.0 สาเหตุจากราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกปรับเพิ่มขึ้น
- **(2) สินค้าทุน** นำเข้า เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.5 เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจดีขึ้น ทำให้ นักลงทุนมั่นใจที่จะขยายการลงทุนในสินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ **เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้น ร้อยละ 59.6 **เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 53.3 **เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.5 ขยายตัวตามภาวะการส่งออก
- **(3) สินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป** นำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 34.7 การนำเข้าเพิ่มขึ้นตามภาวะ การส่งออกและการบริโภคภายในประเทศที่เพิ่มขึ้น สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ **เคมีภัณฑ์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 54.8 ส่วนใหญ่เป็นการนำเข้าเม็ดพลาสติก เพื่อใช้ในอุตสาหกรรมการผลิต เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า ชิ้นส่วนรถยนต์ และผลิตภัณฑ์พลาสติกอื่นๆ **อุปกรณ์ส่วนประกอบเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.1 **เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์** นำเข้าปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 161.0 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 174.7 เป็นการนำเข้าตามความต้องการบริโภค เนื่องจากเศรษฐกิจภายในประเทศฟื้นตัว และความต้องการใช้เหล็กในโครงการลงทุนขนาดใหญ่ของรัฐที่เริ่มมีการดำเนินการ รวมถึงการขยายตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ และเหล็กแผ่นเพื่อนำมาแปรรูปเป็นวัตถุดิบในการผลิตภาชนะบรรจุภัณฑ์สำหรับการส่งออกและจำหน่ายภายในประเทศ **ทองคำ** นำเข้าปริมาณ ลดลงร้อยละ 83.2 มูลค่า ลดลงร้อยละ 78.8 เนื่องจากราคาทองคำปรับตัวสูงขึ้น
- **(4) สินค้าอุปโภคบริโภค** นำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 41.5 เป็นการขึ้นตามสภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว ทำให้ผู้บริโภคมีความมั่นใจในการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น รวมถึงค่าเงินบาทที่แข็งค่า ทำให้สินค้านำเข้ามีราคาที่ถูกลง สินค้านำเข้าที่สำคัญ ได้แก่ **เครื่องใช้ไฟฟ้าในบ้าน** เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.0 **เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด** เพิ่มขึ้น ร้อยละ 52.2 **ผลิตภัณฑ์เวชกรรมและเภสัชกรรม** เพิ่มขึ้นร้อยละ 38.3
- **(5) สินค้ายานพาหนะและอุปกรณ์ขนส่ง** นำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 122.5 สินค้านำเข้าสำคัญ ได้แก่ **ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์** เพิ่มขึ้นร้อยละ 121.6 **รถยนต์**

นั่ง เพิ่มขึ้นร้อยละ 173.0 รถยนต์โดยสารและ
รถบรรทุก เพิ่มขึ้นร้อยละ 100.5 ส่วนประกอบและ
อุปกรณ์จักรยานยนต์และรถจักรยาน เพิ่มขึ้นร้อยละ
74.4

- **2.2 การนำเข้าในระยะ 6 เดือนแรกของปี 2553 (ม.ค.-มิ.ย.)**
 - **2.2.1 การนำเข้า** นำเข้ามูลค่า 86,688.7 ล้านดอลลาร์ เทียบ
กับระยะเดียวกันของปี 2552 เพิ่มขึ้นร้อยละ 51.7
 - **2.2.2 สินค้านำเข้าสำคัญ** สินค้านำเข้าสำคัญมีการนำเข้าเพิ่มขึ้น
ทุกหมวดสินค้า ได้แก่ สินค้าเชื้อเพลิง เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.0 สินค้า
ทุน เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.4 สินค้าวัตถุดิบกึ่งสำเร็จรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ
66.8 สินค้าอุปโภคบริโภค เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.9 และสินค้า
ยานพาหนะและอุปกรณ์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 108.5

3. ดุลการค้า

เดือนมิถุนายน 2553 ไทยเกินดุลการค้า 2,322.4 ล้านดอลลาร์ เมื่อคิดในรูปเงินบาท เกินดุลการค้ามูลค่า 68,466.1 ล้านบาท ส่งผลให้ในระยะ 6 เดือนแรก (ม.ค.-มิ.ย.) ไทยเกินดุลการค้า 6,377.6 ล้านดอลลาร์ เมื่อคิดในรูปเงินบาท ไทยเกินดุลการค้ามูลค่า 173,271.7 ล้านบาท

4. เปรียบเทียบอัตราการขยายตัวของการส่งออกของไทยกับประเทศคู่แข่ง ปี 2553

	มค. 53	กพ. 53	มีค. 53	เมย. 53	พค.53	มิย.53
ไทย	30.8	23.1	40.9	35.2	42.1	46.3
จีน	21.0	45.7	24.2	30.4	48.4	43.9
ไต้หวัน	75.8	32.6	50.1	47.8	57.9	34.1
เกาหลีใต้	45.8	30.3	34.3	29.8	40.3	30.1
สิงคโปร์	37.0	19.2	29.3	30.0	29.0	28.3
เวียดนาม	34.8	-25.6	5.3	24.6	43.0	26.7
มาเลเซีย	37.0	18.4	36.4	26.6	21.9	Na
ฟิลิปปินส์	42.4	42.5	43.7	28.2	37.3	Na

25. เรื่อง ดัชนีราคาส่งออก - นำเข้าของประเทศ และดัชนีคาดการณ์ภาวะธุรกิจส่งออกเดือนมิถุนายน 2553

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลดัชนีราคาส่งออก - นำเข้าของประเทศ และดัชนีค่าครองชีพภาวะธุรกิจส่งออกเดือนมิถุนายน 2553 ของกระทรวงพาณิชย์ สรุปได้ดังนี้

ดัชนีราคาส่งออก-นำเข้าของประเทศ

เดือนมิถุนายน 2553 และระยะ 6 เดือนแรกของปี 2553

กระทรวงพาณิชย์ มีการปรับปรุงการจัดทำดัชนีราคาส่งออก-นำเข้าของประเทศ โดยปรับเปลี่ยนน้ำหนักจากปี 2551 เป็นปี 2552 ใช้มูลค่าการส่งออก-นำเข้า จากกรมศุลกากรเป็นตัวถ่วงน้ำหนัก และได้มีการปรับปรุงรายการสินค้าที่ใช้คำนวณในปี 2553 คือ ดัชนีราคาส่งออก จำนวน 1,138 รายการ และดัชนีราคานำเข้า จำนวน 909 รายการ เพื่อให้สะท้อนภาวะการค้าของประเทศที่เป็นปัจจุบันแต่ยังคงปีฐาน 2550 = 100

กระทรวงพาณิชย์ รายงานความเคลื่อนไหวดัชนีราคาส่งออก-นำเข้าของประเทศในรูปเงินเหรียญสหรัฐ ดัชนีราคาส่งออก เดือนมิถุนายน 2553 เทียบกับเดือนที่ผ่านมาลดลงเป็นเดือนแรกในรอบปี คือ ลดลงร้อยละ 0.2 สาเหตุสำคัญจากการลดลงของหมวดสินค้าเกษตรกรรม หมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง สำหรับดัชนีราคานำเข้าลดลงร้อยละ 0.3 จากการลดลงของหมวดสินค้าเชื้อเพลิง

1. ดัชนีราคาส่งออก

- **1.1 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศ เดือนมิถุนายน 2553**
- ในปี 2550 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศ เท่ากับ 100 เดือนมิถุนายน 2553 เท่ากับ 119.8 และเดือนพฤษภาคม 2553 เท่ากับ 120.0
- **1.2 การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคาส่งออกของประเทศ เดือนมิถุนายน 2553** เมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 0.2 เดือนมิถุนายน 2552 สูงขึ้นร้อยละ 8.2 เฉลี่ย 6 เดือน (มกราคม-มิถุนายน) ปี 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 11.1
- **1.3 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศเดือนมิถุนายน 2553 เทียบกับเดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 0.2** (เดือนพฤษภาคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.1) เป็นผลจากการลดลงของหมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 0.9 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 1.8 สำหรับหมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร สูงขึ้นร้อยละ 0.7 ส่วนหมวดสินค้าอุตสาหกรรม ไม่เปลี่ยนแปลง
 - **สินค้าส่งออกที่ราคาลดลง**
 - **หมวดสินค้าเกษตรกรรม** ดัชนีราคาส่งออกลดลงร้อยละ **0.9** (เดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 1.6) จากการลดลงของสินค้ากสิกรรม ที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ราคาลดลงจากความต้องการชะลอตัวลงโดยเฉพาะจีน ประกอบกับความผันผวนของราคาน้ำมันและการแข็งค่าของเงินเยน

ข้าว ตลาดต่างประเทศชะลอการสั่งซื้อ นอกจากนี้ผลไม้แช่เย็นแช่แข็ง ผักแช่เย็นแช่แข็ง กล้วยไม้ และสินค้าประมง ปลาหมึก ปลา มีราคาลดลงเช่นกัน

- **หมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง** ดัชนีราคาส่งออกลดลงร้อยละ **1.8** (เดือนพฤษภาคม 2553 ลดลง ร้อยละ 0.2) สินค้าสำคัญที่ราคาลดลง ได้แก่ ก๊าซปิโตรเลียมเหลว สังกะสี น้ำมันดิบ และน้ำมันสำเร็จรูป
- **สินค้าส่งออกที่ราคาสูงขึ้น**
 - **หมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร** ดัชนีราคาส่งออกสูงขึ้นร้อยละ **0.7** (เดือนพฤษภาคม 2553 สูงขึ้น ร้อยละ 1.3) จากการสูงขึ้นของน้ำตาลทราย ผลไม้กระป๋องและแปรรูป ผักกระป๋องและแปรรูป และผลิตภัณฑ์ข้าว
 - **หมวดสินค้าอุตสาหกรรม** ดัชนีราคาส่งออกไม่เปลี่ยนแปลง (เดือนพฤษภาคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.2) สินค้าที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ สิ่งทอ อัญมณีและเครื่องประดับ เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์พลาสติก ผลิตภัณฑ์ยาง และยานพาหนะ สินค้าที่ราคาลดลง ได้แก่ เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เม็ดพลาสติก และเคมีภัณฑ์
- **1.4 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศเดือนมิถุนายน 2553 เทียบกับเดือนมิถุนายน 2552** ดัชนีราคาส่งออกสูงขึ้นร้อยละ **8.2** จากการสูงขึ้นของทุกหมวด ได้แก่ หมวดสินค้าเกษตรกรรม สูงขึ้นร้อยละ 36.9 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร สูงขึ้นร้อยละ 7.3 หมวดสินค้าอุตสาหกรรม สูงขึ้นร้อยละ 3.0 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง สูงขึ้น ร้อยละ 16.6
- **1.5 ดัชนีราคาส่งออกของประเทศเฉลี่ย 6 เดือน (มกราคม-มิถุนายน) ปี 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552** ดัชนีราคาส่งออกสูงขึ้นร้อยละ **11.1** จากการสูงขึ้นของหมวดสินค้าเกษตรกรรม สูงขึ้นร้อยละ 40.0 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมการเกษตร สูงขึ้นร้อยละ 6.9 หมวดสินค้าอุตสาหกรรม สูงขึ้นร้อยละ 3.7 และหมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง สูงขึ้น ร้อยละ 43.8

2. ดัชนีราคานำเข้า

- 2.1 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศ เดือนมิถุนายน 2553
- ในปี 2550 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศ เท่ากับ 100 เดือนมิถุนายน 2553 เท่ากับ 117.4 และ เดือนพฤษภาคม 2553 เท่ากับ 117.7
- 2.2 การเปลี่ยนแปลงดัชนีราคานำเข้าของประเทศ เดือนมิถุนายน 2553 เมื่อเทียบกับ เดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 0.3 เดือนมิถุนายน 2552 สูงขึ้นร้อยละ 6.1 เฉลี่ย 6 เดือน (มกราคม-มิถุนายน) ปี 2553 เทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2552 สูงขึ้นร้อยละ 10.0

- **2.3 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศเดือนมิถุนายน 2553 เทียบกับเดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 0.3** (เดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 0.1) เป็นผลจากการลดลงของหมวดสินค้าเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 3.6 สำหรับหมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สูงขึ้นร้อยละ 1.0 หมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง สูงขึ้นร้อยละ 0.5 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภคและหมวดสินค้าทุน สูงขึ้นเท่ากัน คือ ร้อยละ 0.1
 - **สินค้านำเข้าที่ราคาลดลง**
 - **หมวดสินค้าเชื้อเพลิง** ดัชนีราคานำเข้าลดลงร้อยละ **3.6** (เดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 2.2) ได้แก่ น้ำมันดิบ น้ำมันสำเร็จรูป และก๊าซธรรมชาติปิโตรเลียม ราคาอ่อนตัวลงตามภาวะตลาดโลก
 - **สินค้านำเข้าที่ราคาสูงขึ้น**
 - **หมวดสินค้าทุน** ดัชนีราคานำเข้าสูงขึ้นร้อยละ **0.1** (เดือนพฤษภาคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.1) สินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ ผลิตภัณฑ์โลหะทำด้วยทองแดง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ
 - **หมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป** ดัชนีราคานำเข้าสูงขึ้นร้อยละ **1.0** (เดือนพฤษภาคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.7) สินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ สัตว์น้ำสดแช่เย็นแช่แข็ง (ปลาทูนา กุ้ง) โดยเฉพาะปลาทูนาราคาปรับตัวสูงขึ้นมากเนื่องจากปริมาณออกสู่ตลาดน้อย นอกจากนี้อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (วงจรมินิพี ไอโอดี แผงวงจรไฟฟ้า) เงิน ทองคำ เคมีภัณฑ์ และแป้งสาลี ราคาสูงขึ้น
 - **หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค** ดัชนีราคานำเข้าสูงขึ้นร้อยละ **0.1** (เดือนพฤษภาคม 2553 ลดลงร้อยละ 0.1) สินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ ยารักษาโรค และเครื่องใช้เบ็ดเตล็ด
 - **หมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง** ดัชนีราคานำเข้าสูงขึ้นร้อยละ **0.5** (เดือนพฤษภาคม 2553 สูงขึ้นร้อยละ 0.3) สินค้าสำคัญที่ราคาสูงขึ้น ได้แก่ รถยนต์โดยสารและบรรทุก ส่วนประกอบและอุปกรณ์ยานยนต์
- **2.4 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศเดือนมิถุนายน 2553 เทียบกับเดือนมิถุนายน 2552** ดัชนีราคานำเข้าสูงขึ้นร้อยละ **6.1** ปัจจัยสำคัญจากการสูงขึ้นในหมวดสินค้าเชื้อเพลิง สูงขึ้นมากถึงร้อยละ 10.4 หมวดสินค้าทุน สูงขึ้นร้อยละ 2.8 หมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สูงขึ้นร้อยละ 6.2 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค สูงขึ้นร้อยละ 1.3 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง สูงขึ้นร้อยละ 5.2
- **2.5 ดัชนีราคานำเข้าของประเทศเฉลี่ย 6 เดือน (มกราคม-มิถุนายน) ปี 2553 เทียบกับ ช่วงเดียวกันของปี 2552** ดัชนีราคา

นำเข้าสูงขึ้นร้อยละ **10.0** จากการสูงขึ้นของหมวดสินค้าเชื้อเพลิง สูงขึ้น ร้อยละ 32.5 หมวดสินค้าทุน สูงขึ้นร้อยละ 3.2 หมวดสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูป สูงขึ้นร้อยละ 4.1 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค สูงขึ้นร้อยละ 1.4 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่ง สูงขึ้นร้อยละ 5.5

26. เรื่อง สถานการณ์ราคาสินค้า

คณะรัฐมนตรีรับทราบข้อมูลสถานการณ์ราคาสินค้า ของกระทรวงพาณิชย์ สรุปได้ดังนี้

1. สถานการณ์ราคาสินค้า (มกราคม - กรกฎาคม 2553)

- **1.1 หมวดผักสด**
 - ในช่วงไตรมาสแรก ปี 2553 (มค. - มีค.) ราคาผักสดส่วนใหญ่มีการเคลื่อนไหวปรับตัวสูงขึ้น หรือลดลงตาม ฤดูกาล และปริมาณสินค้าที่เข้าสู่ตลาดในแต่ละช่วงเวลา โดยผักสดบางชนิด เช่น ผักชี ต้นหอม และถั่วฝักยาว ได้มีปัญหาราคาสูงขึ้นมากในช่วงไตรมาสที่ 2 ของปี 2553 (เมย.-มิย.) เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนมาก ผิดปกติ ทำให้ปริมาณผลผลิตลดลงอย่างมาก สำหรับสถานการณ์ปัจจุบัน (กค. 53) ผักสดมีราคาลดลงอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับเดือนพฤษภาคม 2553 ที่เป็นช่วงราคาสูงสุด เช่น ผักชี ราคาลดลงจากขีดละ 9 - 36 บาท เหลือขีดละ 11 - 12 บาท ต้นหอม ราคาลดลงจากขีดละ 4-11 บาท เหลือขีดละ 5 - 7 บาท ถั่วฝักยาว ราคาลดลงจากกก.ละ 48 - 108 บาท เหลือ กก.ละ 19 - 22 บาท
- **1.2 หมวดเนื้อสัตว์**
 - สินค้าที่มีราคาปรับตัวสูงขึ้นมาก และมีผลกระทบต่อผู้บริโภคในระยะที่ผ่านมา ได้แก่ ไช้ไก่ และสุกรชำแหละ ดังนี้
 - **1.2.1 ไช้ไก่** สถานการณ์ราคาเพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงเดือน พฤษภาคม - มิถุนายน 2553 เนื่องจาก มีการจำกัดปริมาณการนำเข้าพ่อพันธุ์แม่พันธุ์ไช้ไก่ ส่งผลให้ปริมาณไก่ไช้ไม่เพียงพอ และสภาพอากาศร้อนจัด ทำให้ปริมาณไช้ไก่ลดลงประมาณร้อยละ 20 ทำให้ไช้ไก่คละหน้าฟาร์มราคาปรับสูงขึ้นเป็นฟองละ 2.80 บาท (ช่วงต้นปีเฉลี่ยฟองละ 2.30 บาท) และมีแนวโน้มจะปรับราคาเพิ่มสูงขึ้นถึงฟองละ 3.00 บาท กระทรวงพาณิชย์จึงเข้าไปดำเนินการแทรกแซงตลาดโดยขอให้ตรึงราคาไว้ สำหรับในปัจจุบัน (กค. 53) ราคาไช้ไก่ได้เริ่มลดลง โดยราคาไช้ไก่คละหน้าฟาร์มลดลงเหลือฟองละ 2.70 บาท ตั้งแต่วันที่ 24 กรกฎาคม 2553 เป็นผลให้ราคาขายปลีกไช้ไก่ในตลาดทั่วไปลดลงตามไปในทิศทางเดียวกัน

- **1.2.2 สุกرخำແລະ** สถานการณ์ราคาเริ่มมีการปรับตัวสูงขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นปี 2553 เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนจัดต่อเนื่อง และภาวะการขาดแคลนนํ้าทำให้สุกรโตช้าโดยราคาสุกรมีชีวิตหน้าฟาร์ม กก.ละ 61 - 62 บาท ราคาขายปลีกร หมูเนื้อแดง กก.ละ 115 - 120 บาท และมีแนวโน้มจะปรับตัวสูงขึ้นอีก กระทรวงพาณิชย์จึงเข้าไปแทรกแซงตลาดโดยให้ตรึงราคาไว้ สำหรับในปัจจุบันราคาสุกรมีชีวิตหน้าฟาร์มได้เริ่มลดลง เหลือ กก.ละ 60 - 61 บาท ตั้งแต่วันที่ 28 กรกฎาคม 2553 ส่งผลให้ราคาขายปลีกหมูเนื้อแดงในตลาดทั่วไปลดลงตามไปในทิศทางเดียวกัน
- **1.3 หมวดสินค้าอุตสาหกรรม**
 - **1.3.1 กลุ่มอาหารและเครื่องดื่ม** ราคาสินค้ากลุ่มนี้ส่วนใหญ่ทรงตัว ได้แก่ ข้าวสารบรรจุถุง ผลิตภัณฑ์นม ผลไม้และน้ำผลไม้บรรจุภาชนะพื้ช นํ้ามันพืช ผลิตภัณฑ์ปรุงรสอาหาร โดยในส่วนของอาหารบรรจุกระป๋องที่ต้องใช้เหล็กแผ่นเคลือบดีบุก และเหล็กแผ่นเคลือบโครเมียม ซึ่งมีราคาสูงขึ้นตามตลาดโลก อย่างไรก็ตาม กระทรวงพาณิชย์ ได้ขอความร่วมมือให้ตรึงราคาจำหน่ายไว้ เพื่อมิให้เป็นภาระกับผู้บริโภคในประเทศ
 - **1.3.2 กลุ่มวัสดุก่อสร้าง** ส่วนใหญ่ราคาทรงตัว ยกเว้นสินค้ากลุ่มเหล็ก เช่น เหล็กเส้น ขนาด 9 มม. ราคาปรับสูงขึ้นเล็กน้อยจากเส้นละ 111.75 บาท (มค.53) เป็นเส้นละ 116.50 บาท (กค.53) ตามภาวะต้นทุนวัตถุดิบ(เหล็กแท่งยาว เหล็กแท่งแบน) ในตลาดโลกที่ปรับสูงขึ้น ในส่วนสายไฟฟ้า ปรับลดลงจากชุด (100 เมตร) ละ 799 บาท (มค.53) เป็นชุดละ 782บาท (กค.53)
 - **1.3.3 กลุ่มบริษัทขนส่ง** ภาพรวมสินค้าส่วนใหญ่ราคาทรงตัว ตามภาวะการแข่งขันในตลาด ได้แก่ รถยนต์นั่ง รถยนต์บรรทุก รถจักรยานยนต์ ไส้กรอง ผ้าเบรค สำหรับเบตเตอรรถยนต์ วัตถุดิบสำคัญ คือ ตะกั่วบริสุทธิ์ ราคายังคงทรงตัวอยู่ในระดับสูง โดยราคาเฉลี่ยในเดือนมิถุนายน 2553 อยู่ที่ 1,834.66 USD/ตัน หรือ 59.83 บาท/กก. เนื่องจากประเทศจีนซึ่งเป็นผู้ใช้รายใหญ่ ยังมีความต้องการใช้ตะกั่วในอุตสาหกรรมรถยนต์อย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบันราคาจำหน่ายปลีกเบตเตอรรถยนต์บรรทุกเล็ก รุ่น N 70 Z ทรงตัวอยู่ที่ 2,400 บาท/ลูก
 - **1.3.4 กลุ่มปัจจัยทางการเกษตร** ภาพรวมราคาสินค้าส่วนใหญ่ยังคงทรงตัว ได้แก่ รถไถ รถแทรกเตอร์ จอบ เสียม ยกเว้น ปุ๋ยเคมีซึ่งราคาแม่ปุ๋ยยูเรีย (UREA) ในตลาดโลกปรับลดลงตั้งแต่เดือนมีนาคม 2553 ที่ 336 USD/ตัน เป็น 279 USD/ตัน (กค.53) ส่งผลให้ราคาจำหน่ายปลีกปุ๋ยเคมี สูตร 46-0-0 ในประเทศลดลงจากกระสอบละ (50 กก.) 665 บาท เป็นกระสอบละ 570 บาท ในส่วนของอาหารสัตว์ ซึ่งส่วนใหญ่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรในประเทศ

ปัจจุบันราคาลดลงจากเดือนก่อน ได้แก่ ข้าวโพด กก.ละ 8.37 บาท ลดลงจาก กก.ละ 9.44 บาท กากถั่วเหลือง กก.ละ 12.25 บาท ลดลงจาก กก.ละ 14.25 บาท อย่างไรก็ตามก็มีบางส่วนของราคาสูงขึ้น ได้แก่ ปลาป่น กก.ละ 28.70 บาท สูงขึ้นจาก กก.ละ 27.34 บาท มันเส้น กก.ละ 6.35 บาท สูงขึ้นจาก กก.ละ 6.27 บาท ปลาขี้ขาว กก.ละ 9.20 บาท สูงขึ้นจาก กก.ละ 8.80 บาท ไร่ข้าว กก.ละ 8.95 บาท สูงขึ้นจาก กก.ละ 9.70 บาท ซึ่งจะส่งผลให้ต้นทุนและราคาจำหน่ายอาหารสัตว์ลดลง

2. การดำเนินการกำกับดูแลและช่วยเหลือประชาชน

- **2.1 การกำกับดูแลราคาสินค้า** คณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ (กกร.) ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาราคาเฉพาะสินค้ารวม 6 คณะ คือ (1) คณะอนุกรรมการพิจารณาราคาเหล็กเส้นและ เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ แต่งตั้ง 6 มีนาคม 2547 (2) คณะอนุกรรมการพิจารณาราคายารักษาโรคแผนปัจจุบัน แต่งตั้ง 26 กุมภาพันธ์ 2550 (3) คณะอนุกรรมการพิจารณาราคาสินค้าผลิตภัณฑ์นม แต่งตั้ง 17 ธันวาคม 2550 (4) คณะอนุกรรมการพิจารณาราคาจำหน่ายปุ๋ยเคมี แต่งตั้ง 21 มีนาคม 2551 (5) คณะอนุกรรมการพิจารณาราคาจำหน่ายอาหารสัตว์ แต่งตั้ง 21 มีนาคม 2551 และ (6) คณะอนุกรรมการพิจารณาราคาน้ำมันพืชบริโภค แต่งตั้ง 21 มีนาคม 2551 อนึ่ง ตั้งแต่เดือนตุลาคม 2552 ถึง กรกฎาคม 2553 มิได้มีการประชุมคณะอนุกรรมการชุดใด เพื่อพิจารณาปรับราคาสูงขึ้น เนื่องจากกระทรวงพาณิชย์ มีนโยบายขอความร่วมมือให้ผู้ประกอบการตรึงราคาจำหน่ายสินค้าไว้ สำหรับผลการดำเนินการในการดูแลราคาสินค้าหมวดต่าง ๆ มีดังนี้
 - **2.1.1 หมวดผักสด** ได้ออกประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้ากำหนดให้มีการปิดป้ายแสดงราคาขายปลีก และจัดเจ้าหน้าที่ออกตรวจสอบ เพื่อกำกับดูแลให้ราคาขายปลีกสอดคล้องกับราคาขายต้นทุน
 - **2.1.2 หมวดสินค้าเนื้อสัตว์**
 - **(1) ไข่ไก่** ได้ตรึงราคาไข่ไก่คละหน้าฟาร์มทั้งระบบ ฟองละ 2.80 บาท (ปัจจุบันลดลงเหลือ ฟองละ 2.70 บาท) และกำหนดราคาขายปลีกแนะนำทั่วประเทศ (ไข่ไก่เบอร์ 3 ฟองละ 3.20 บาท ปัจจุบันลดเหลือฟองละ 3.10 บาท) รวมทั้งจัดจำหน่ายไข่ไก่ธงฟ้าราคาประหยัด (เบอร์ 3 ฟองละ 2.80 บาท) จำหน่ายในห้างค้าปลีกค้าส่งทั่วประเทศ รวมทั้งให้สำนักงานการค้าภายในจังหวัด จัดจำหน่ายไข่ไก่ธงฟ้าทุกจังหวัดทั่วประเทศ
 - **(2) สุกรชำแหละ** ได้ตรึงราคาสุกรมี่ชีวิตไว้ที่ กก.ละ 61 - 62 บาท และกำหนดราคาขายปลีกแนะนำหมูเนื้อแดงไว้ที่

กก.ละ 115 - 120 บาท สับดาห์นี้สุกรมีชีวิตราคาลดลงเหลือ กก.ละ 60 - 61 บาท จะส่งผลให้ราคาขายปลีกลดลง กก.ละ 2 บาท ในสับดาห์ถัดไป ทั้งนี้ กระทรวงพาณิชย์ได้จัดทำ แผนเตรียมพร้อมจำหน่าย หมูธงฟ้าราคาประหยัด เพื่อ แทรกแข่งตลาดในกรณีที่บางพื้นที่มีราคาขายปลีกสูงเกิน ราคาแนะนำ

- **2.1.3 หมวดยอาหารสัตว์** ได้เรียกประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณา อาหารสัตว์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและ บริการ (กกร.) เมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2553 เพื่อพิจารณาสถานการณ์ ราคาวัตถุดิบและต้นทุนการผลิตอาหารสัตว์เนื่องจากวัตถุดิบอาหาร สัตว์บางรายการมีราคาลดลง เช่น กากถั่วเหลือง เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อให้ต้นทุนเลี้ยงสัตว์ลดลง อันจะส่งผลให้ราคาเนื้อสัตว์ลดลงด้วย ผลการพิจารณาปรากฏว่า ต้นทุนอาหารสัตว์บกลดลงร้อยละ 0.60- 5.10 ส่วนอาหารสัตว์น้ำ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย ที่ประชุมจึงได้มีมติให้ ผู้ประกอบการ ปรับลดราคาอาหารสัตว์บกลด ร้อยละ 2-5 ตั้งแต่วันที่ 9 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไปสำหรับราคาอาหารสัตว์น้ำให้ยืนราคา ไว้ นอกจากนี้ ได้มีมติให้มีการติดตามสถานการณ์ราคาวัตถุดิบ อาหารสัตว์อย่างใกล้ชิด และจัดประชุมคณะอนุกรรมการฯ เพื่อ พิจารณาต้นทุนอาหารสัตว์ทุกเดือน
- **2.1.4 สินค้าอุตสาหกรรม** ขอความร่วมมือผู้ประกอบการตรึงราคา สินค้าจนถึงเดือนกันยายน 2553 กำกับดูแลราคาวัตถุดิบที่สำคัญ โดยเฉพาะในกลุ่มโลหะ เช่น เหล็กแผ่นเคลือบตีบุก และเหล็กแผ่น เคลือบโครเมียม เป็นต้น สำหรับในส่วนของน้ำตาลทรายที่มีปัญหา ด้านปริมาณตั้งตัวและราคาสูงได้ขอความร่วมมือกระทรวง อุตสาหกรรม จัดโควตาพิเศษให้กระทรวงพาณิชย์เพื่อกระจายให้แก่ ประชาชนผู้บริโภคที่ได้รับความเดือดร้อนไม่สามารถหาซื้อน้ำตาล ทรายได้
- **2.2 การช่วยลดภาระค่าครองชีพประชาชน**
 - **2.2.1 จัดงานธงฟ้ามหาชน** (พย. 52 - มีย. 53) จำนวน 9 ครั้ง (กทม. 4 ครั้ง/ภูมิภาค 5 ครั้ง) ซึ่งสามารถช่วยเหลือประชาชนลด ภาระค่าครองชีพทั้งระบบได้ประมาณ 516 ล้านบาท
 - **2.2.2 เพิ่มจำนวนร้านอาหารมิตรธงฟ้า** เพื่อจำหน่ายอาหารปรุง สำเร็จราคาประหยัดโดยผู้เข้าร่วมโครงการได้จำหน่ายอาหารปรุง สำเร็จในราคา 20 - 25 บาท ต่อจาน/ชาม โดยขณะนี้ร้านอาหาร มิตรธงฟ้า ทั้งใน กทม.และภูมิภาคทุกจังหวัด รวมทั้งสิ้น จำนวน 4,015 ร้าน
 - **2.2.3 กำหนดราคาขายอาหารปรุงสำเร็จ จาน/ชามละ 25 บาท** ขอความร่วมมือให้ร้านอาหารภายในศูนย์อาหารของห้างค้า ปลีกค้าส่งและห้างสรรพสินค้า รวมทั้งร้านอาหารในตลาดสด ทั้งใน

กทม.และภูมิภาค ให้มีการจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จ อย่างน้อย
ร้านค่าละ 1 รายการ ในราคา 25 บาท ต่อจาน/ชาม เพื่อเป็น
ทางเลือกและเป็นการช่วยเหลือลดภาระค่าครองชีพให้แก่ประชาชน
โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย

- ปัจจุบันผู้ประกอบการได้ให้ความร่วมมือโดยห้างเทสโกโลดส์ บิ๊กซี
คาร์ฟูร์ แม็คโคร ท็อปส์ ซุปเปอร์มาร์เก็ต และห้างสรรพสินค้าตั้งฮั่ว
เส็ง ได้จัดจำหน่ายอาหารปรุงสำเร็จในศูนย์อาหารโดยให้มี 1 ร้าน 1
เมนู 25 บาท เป็นทางเลือกประชาชนแล้วทุกสาขาทั่วประเทศแล้ว
สำหรับห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลจะจำหน่าย 1 ร้าน 1 เมนู 25 บาท
ในศูนย์อาหารได้ตั้งแต่วันที่ 5 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป ส่วน
ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ได้ให้ความร่วมมือจัดเป็นชุดอาหารจาน/
ชามละ 25 บาท (เช่น ข้าวราดแกง ข้าวขาหมู ข้าวหมูแดง
ก๋วยเตี๋ยวน้ำ ก๋วยเตี่ยวราดหน้า เป็นต้น) แล้วตั้งแต่วันที่ 19
กรกฎาคม 2553
- **2.2.4 กำหนดราคาขายปลีกแนะนำน้ำดื่มบรรจุขวด** โดยได้
ออกประกาศคณะกรรมการกลางว่าด้วยสินค้าและบริการ กำหนด
ราคาขายปลีกแนะนำน้ำดื่มบรรจุขวดพลาสติกใส (ขวด PET) ขนาด
500 - 600 ซีซี ไม่เกินขวดละ 7 บาท และขนาด 1,500 ซีซี ไม่เกิน
ขวดละ 14 บาท พร้อมทั้งขอความร่วมมือสมาคมภัตตาคารไทย
และศูนย์จำหน่ายอาหารต่าง ๆ ให้จำหน่ายในราคาไม่เกินราคาขาย
ปลีกที่แนะนำ ทั้งนี้ จะได้ออกตรวจสอบมิให้มีการขายเกินราคา
แนะนำต่อไป

3. แนวโน้มสถานการณ์ราคาสินค้า

- **3.1 แนวโน้มราคาสินค้าพืชผัก และเนื้อสัตว์**
 - **3.1.1 พืชผัก** คาดว่าส่วนใหญ่จะมีแนวโน้มราคาลดลง เนื่องจาก
สภาพอากาศที่เย็นลง เอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตของพืชผัก อัน
จะส่งผลทำให้ปริมาณผักสดเข้าสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น
 - **3.1.2 ไข่ไก่และเนื้อสัตว์** คาดว่าราคาจะมีแนวโน้มลดลงตาม
ต้นทุนวัตถุดิบในการเลี้ยงสัตว์ หลายชนิดที่มีราคาปรับลดลง
รวมทั้งสภาพอากาศที่เย็นลงจะเอื้ออำนวยต่อการเจริญเติบโตและ
การให้ผลผลิตอันจะทำให้ผลผลิตออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น
- **3.2 แนวโน้มราคาสินค้าอุปโภคบริโภค**
 - **3.2.1 สินค้าของใช้ประจำวัน** คาดว่าจะมีราคาทรงตัวอยู่ในระดับ
ราคาปัจจุบัน เนื่องจากเป็น กลุ่มสินค้าที่มีผู้ประกอบการหลายราย
และมีการแข่งขันสูง
 - **3.2.2 สินค้าที่ต้องใช้วัตถุดิบนำเข้าจากต่างประเทศ** คาดว่า
วัตถุดิบในตลาดโลกอาจมีการปรับราคาสูงขึ้น ตามความต้องการใช้
ที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก และอาจส่งผล

ให้ผู้ประกอบการในประเทศ แจ้งขอปรับราคาจำหน่ายสินค้าในประเทศตามภาวะต้นทุนที่เพิ่มขึ้น

4. มาตรการดำเนินการในระยะต่อไป

- **4.1** ตรึงราคาสินค้าหรือชะลอการปรับขึ้นราคาสินค้า กรณีที่ผู้ประกอบการยังสามารถบริหารต้นทุนได้ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระของประชาชนผู้บริโภค
- **4.2** เพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลราคาสินค้า เพื่อให้สอดคล้องกับต้นทุนทั้งในส่วนของ ต้นทาง (ราคาโรงงาน) และปลายทาง (ราคาขายปลีก) รวมทั้งเพื่อป้องกันการฉวยโอกาสกำหนดราคาไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค โดยจะจัดเจ้าหน้าที่ออกตรวจสอบทั้งระบบอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพิ่มอาสาสมัครแม่บ้านธงฟ้า 1569 เพื่อช่วยทางราชการสอดส่องราคาสินค้า
- **4.3** พิจารณาเสนอปรับลดอัตราภาษีนำเข้ากากถั่วเหลืองจากร้อยละ 2 เหลือร้อยละ 0 ซึ่งจะส่งผลให้ราคาอาหารสุกร ลดลงถึง(30 กก.) ละประมาณ 0.95 บาท ราคาสุกรมีชีวิตลดลงตัวละประมาณ 8.50 บาท/100 กก. หรือกก.ละ 0.85 บาท และราคาสุกรชำแหละเนื้อแดงจะลดลงประมาณ กก.ละ 1-2 บาท
- **4.4** จัดประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาราคาสินค้าที่ กกร. แต่งตั้ง โดยเฉพาะในสินค้าหลักเส้นและเหล็กโครงสร้างรูปพรรณ ยารักษาโรค ผลิตภัณฑ์นม ปุ๋ยเคมี อาหารสัตว์ และน้ำมันพืชบริโภคที่อาจมีแนวโน้มต้นทุนสูงขึ้น เพื่อประเมินสถานการณ์ราคาวัตถุดิบ ต้นทุนการผลิต และราคาจำหน่ายให้สอดคล้องเป็นธรรมกับทุกฝ่ายโดยเฉพาะเกษตรกรและผู้บริโภค และป้องปรามการฉวยโอกาสการขึ้นราคาสินค้า
- **4.5** เพิ่มจำนวนร้านอาหารมิตรธงฟ้าเป็น 6,000 ร้าน จากปัจจุบันที่มีอยู่ 4,016 ร้าน รวมทั้งร่วมมือกับสมาคมภัตตาคารไทย ให้สมาชิกร้านอาหารของสมาคมจัดเมนูอาหารธงฟ้าจำหน่ายในราคาจานละ 25 บาท เพื่อเป็นทางเลือกและช่วยเหลือประชาชน
- **4.6** จัดงานธงฟ้ามหาชน เพื่อลดค่าครองชีพให้ประชาชนทั้งในกรุงเทพและส่วนภูมิภาคประมาณ 150 ครั้ง ซึ่งคาดว่าจะแบ่งเบาภาระประชาชนผู้บริโภคทั้งระบบได้ร้อยละ 20-40 หรือลดภาระค่าครองชีพประชาชนได้อีกประมาณ 800 ล้านบาท

แต่งตั้ง

27. เรื่อง แต่งตั้ง

1. การปรับปรุงองค์ประกอบคณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติการปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ ใหม่ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศเสนอ โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเป็นประธานกรรมการ ผู้ทรงคุณวุฒิและหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง จำนวน 23 คน เป็นกรรมการ ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมายอีก 2 คน เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมองค์ประกอบคณะกรรมการทั้งสิ้น 27 คน มีอำนาจหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายเกี่ยวกับพันธกรณีของไทยต่อการเป็นภาคีสนธิสัญญาต่าง ๆ รวมทั้งในแง่ที่จะต้องออกหรือแก้ไขกฎหมายภายในเพื่อรองรับพันธกรณีดังกล่าว ตลอดจนความเห็นด้านนโยบายและให้ความเห็นทางกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. แต่งตั้งประธานคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ

คณะรัฐมนตรีอนุมัติตามที่กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอ แต่งตั้งนางพนิดา กำภู ณ อยุธยา ปลัดกระทรวง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (ผู้แทนกระทรวง) เป็นประธานกรรมการการเคหะแห่งชาติ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 3 สิงหาคม 2553 เป็นต้นไป
